

“Boş” bırakılan Dersim’de madde bağımlılığı

Dersim’de yozlaşma ve uyuşturucu bağımlılığı ana gündemlerden birini oluşturuyor. Birahaneler taşlanıyor, yürüyüşler düzenleniyor. Özgür Ge-

lecek gazetesi olarak madde bağımlılığı ile ilgili Dersim Belediyesi bünyesinde faaliyet yürüten Gençsem’e gittik.

Yaşamın İçinden / 02

Narlidere halkı, kentsel dönüşüme karşı!

Yaz aylarından bu yana gündemde olan Narlıdere’deki “kentsel dönüşüm projesinin” mahalle halkıyla birlikte, yerinde barınma şeklinde olacak” sözüne

rağmen gizlice imar işlerinin Hisar adında AKP’ye yakın bir şirkete verilmesi ile halk bir yürüyüş yaparak, belediyeyi protesto etti.

Söyleşi / 13

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 87 Gerçekler devrimcidir!

6-12 Şubat 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Parçalanmış sadece AKP-Gülen koalisyonu mu?

AKP ve Gülen Cemaati arasındaki kavga birçok açıdan incelendi. Peki tek parçalanmış bu koalisyon mu? (S-12)

“İleri” demokrasiye 5. Paket ayarı!

Özgür Gelecek'ten

Mahkeme önüne giden binler, yüreği Gezi ile atan milyonlara nafildir bu çabalar!

Merhaba

Gezi İsyanı sırasında polis ve faşistlerce dövülerek katledilen Ali İsmail'in duruşması 3 Şubat günü başladı. Çeşitli illerden binlerce Kayseri'ye akın edenler hem Ali İsmail'in katillerine yaptıklarının yanlarına kâr kalmayacağını gösterdi hem de korku dolu kabuslarla mahkemeyi Eskişehir'den Kayseri'ye taşıyan devlete Gezi ruhunun devam ettiğini...

“İleri demokrasi” sini paket paket düzenlemelerle tesis etmeye çalışan AKP, diğer taraftan da Ali İsmail'in mahkemesine binlerce polis, TOMA, kolluk yığarak, insanların mahkemeye girişlerini engelleyerek katillerini korumayı sürdürüyor. Mahkeme salonuna silahlı adamlarını yerleştirerek “ileri demokrasi” den anladıklarının baskı ve zulüm olduğunu bir kez daha kanıtıyor. Ancak nafile! Zaten hem mahkeme önüne giden binler hem yüreği Gezi ile atan milyonlar bu baskıya karşı “bu daha başlangıç...” dememiş miydi?

Serkeftin

Emekçinin Gündemi

2014 istatistikleri üzerine...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Önemli bir eşik; Yerel seçimler-2

Sayfa 07

Gündem

“Kullanışlı Aptallar” Cumhuriyeti!

Sayfa 03

Pusulâ

Kopuş için ÖRGÜTLEN!

Sayfa 11

Devletin “yol”suzluğunda at izi ile it izi yan yana!

AKP-Cemaat dalaşını ardından sistem yeniden dizayn edilirken, sallanan torbadan düşenler...

Sayfa 08

Yolsuzluklarının aleni bir şekilde ortaya serilmesiyle siyaseten ölen R. T. Erdoğan; “Balyoz” ve “Ergenekon” davaları başta olmak üzere, Özel Yetkili Mahkemelerin kaldırılması, TMK'nın CMK içine yedirilmesi vb. olmak üzere “yeni bir demokrasi hamlesi/paketi” başlatacaklarını ilan etti!

Ama biz biliyoruz ki hakim sınıfların her demokrasi hamlesi, halka saldırı olarak geri dönmüştür. Ha-

kim sınıfların tepişmesinden, birbirlerine girmesinden hiçbir zaman “demokrasi” çıkmamıştır. Bugün de çıkmayacaktır.

Çünkü amaç demokratikleşme değil, boğazına kadar yolsuzluğa batmış İslamcıların “yeni” Türkiye'sine, Kemalistlerin “eski” Türkiye'sinin urganını atmaktır. Urganın İslamcılarının eline mi yoksa boynuna mı geçirileceği, ilerleyen süreçte koşullara (ve emperyalistlerin tavrına) bağlıdır.

“Boş” bırakılan Dersim’de madde bağımlılığı üzerine

Dersim: Dersim’de yozlaşma ve uyuşturucu bağımlılığı ana gündemlerden birini oluşturuyor. Birahaneler taşlanıyor, yürüyüşler düzenleniyor. Özgür Gelecek gazetesi olarak madde bağımlılığı ile ilgili çalışma yürüten Dersim Belediyesi bünyesinde faaliyet yürüten Gençsem’e gittik. 2000’den sonra değişen Dersim’i, madde kullanımındaki artışın sebeplerini ve yaygınlaşmasındaki etmenleri konuştuk. Ötekileştirilen, yabancılaştırılan gençleri kazanmanın zor ama imkânsız olmadığını gösteren Gençsem’in çalışmaları henüz 3 senelik bir geçmişe dayanıyor. Profesyonel kadrosuyla Gençsem, sosyal etkinlik merkezi olarak faaliyet yürütüyor.

- Kendinizi ve Gençsem’i tanıtır mısınız?

- Genç-Sem’de sosyolog olarak çalışıyorum. Adım **Mesut Kaplan**. Burada psikolog, psikiyatrist, sosyolog ve saha elemanlarından oluşan 4 kişilik bir grupla çalışıyoruz. Belediyeye bağlı bir kurum olarak faaliyet yürütüyoruz. Ekibimizle birlikte madde bağımlısı gençlerin tedavilerini yürütme, gençleri sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetlere yönlendirerek sağlıklı bir yaşam sürdürmelerinde danışmanlık ve yönlendirme hizmeti veriyoruz.

- Belediye’nin başlatmış olduğu bu çalışma neyin ihtiyacı olarak ortaya çıktı?

- 2010 yılında bir saha çalışması yapıldı. Mahallelerde yapılan araştırmalarda en çok gençlik merkezi ve madde bağımlılarının tedavi edilecek bir gençlik merkezi talebi ortaya çıktı. Yapılan ankette **“Sizce Tunceli’de madde bağımlılığı yaygın mı?”** sorusu soruldu ve yüzde 91 **“evet”** cevabı aldık. Bunun üzerine belediye, böyle bir kurum açma ihtiyacı hissetti. Zaten insanların da genel olarak madde kullanan gençlerin arttığı yönü şikâyetleri de olmuş belediyeye. Böyle bir ihtiyaçtan ötürü Gençsem açıldı.

- Bize biraz çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

- 2011 yılından beri okullarda madde bağımlılığı hakkında velileri bilgilendirme seminerleri verdik. Daha sonra broşür ve katalog çalışması oldu, merkezin tanıtımına yönelik. Kurumda kurslar düzenlemeye başladık. Müzik, mozaik kursu, resim kursu verildi.

- Kurslara gelen kişiler bu kurumun hedef olarak aldığı kişiler mi yoksa kurslar herkese açık mı?

- Bu merkezin hedef kitlesini madde bağımlısı gençler oluşturuyor. Zaten belediyenin gençlik merkezi var **“diğer”** vatandaşlara yönelik. Buraya, madde bağımlısı gençler için ilk adım rehabilitasyon merkezi diyebiliriz. Danışma ve yönlendirme merkezi, önleme merkezi yani buranın amacı daha

çok arkadan gelen gençliğin bu ortama girmesini engellemek ve bu konuda bilinçlendirmek. Ayrıca madde kullanan gençlere de danışmanlık hizmeti vermeye çalışıyoruz. Onların madde ile olan ilişkilerini kesmek için hastaneye yönlendirme, psikiyatrist, psikolog görüşmelerine almak gibi yöntemler izliyoruz.

- Yani Gençsem’e gelmek için illa madde kullanıcısı olması gerekiyor.

- Evet. Mesela liseli gençlere gitar kursu açmıştık. Zamanlarını bu tür etkinliklere yönlendirirlerse, ortama girmekten biraz daha uzak kalırlar diye düşünüyoruz.

- Çalışmaların halk üzerinde etkisi var mı?

- Madde bağımlılığı zor bir alan, tedavisi de zor. Dersim’deki madde bağımlılığı çoğunlukla **“ot”** dediğimiz madde düzeyinde. Diğer büyük şehirlerle kıyaslırsak oradaki madde çeşitliliğinden daha az. Ama buradaki sıkıntı bana göre şu; madde çeşitliliği az ama **“ot”** kullanımı fazla ve yaygın.

- Yürüttüğünüz çalışmalarda olumlu sonuçlar alabiliyor musunuz?

- Madde bağımlılığında uzun süreli tedavi olunması gerekiyor, bir de kişinin maddeyi bırakmaya istekli olması gerekiyor. Bizim çabalarımız sonucu bırakan arkadaşlarımız oldu. Yani bu alanda iki kişi bile bıraksa bir yıl içinde bizim için ciddi bir başarıdır. Bırakma oranı gerçekten çok az.

- Madde kullanıcıların yaş aralığı nedir?

- 15 ve 45-50 diyebilirim. Yoğunluk 18-35 yaş olabilir.

- Çalışmalara Dersim halkının desteği var mı?

- Biz 2011 yılında okullarda velilere yönelik seminerler düzenledik. Amacımız, etiketlenen, dışlanan, ötekileştirilen gençliğin biraz daha anlaşılmasına yönelik çalışmalardı. Madde kullanan gençlere nasıl yaklaşılması gerektiğine yönelikti, biraz bilinç ve farkındalığın arttığına inanıyorum. Biz yaklaşık bin kişiye ulaştık bu seminerlerle. Bunun dışında sosyal inceleme tutuyoruz. Gidip, madde kullanan gençlerin aileleri ile görüşüyoruz.

Bu sene tekrar ikinci dönem itibari ile okullarda seminer çalışmaları yapacağız. Gençlere yönelik seminer

düzenlemeyi düşünüyoruz. Kendi adıyla 2011 yılından bu yana çalışmaların belli farkındalıklar yarattığını düşünüyorum. Gençler belli etiketlenmelerle karşı karşıya kalıyorlar ve dışlanıyorlar. Bu durum, gençler arasında daha olumsuz etki bırakıyor ve daha fazla sürüklenmelerine neden oluyor. Bu seminerler biraz onları anlamaya çalışma, ebeveynlerin doğru yaklaşımlar sergilemesine yönelik amaç taşıyor. Sonuçta eğitim ailede başlıyor sonra çocuğun arkadaş ortamı ikinci sırada yer alıyor. Dersim küçük bir yer, arkadaş ortamları birbirine çok yakın, bu sebeple etkileşim ve yeni başlama çok kolay gerçekleşebiliyor.

- Dersim’de uyuşturucunun yaygınlaştırılmak istenmesi gibi bir gerçek var mı, varsa neden Dersim’de?

- Madde bağımlılığı insanlığın 5000 yıllık geçmişine dayanıyor. Bu sebeple bu soruya evet dersek diğer illerdeki bağımlılığı neye bağlayacağız? Maddenin yaygınlaşmasını direkt politik sebeplere bağlamak doğru değil çünkü tek sebep değil. Dersim’de 2000’den sonra yaygınlaşmanın başladığı söyleniyor, gençlerle yaptığım konuşmalarda. Bence şöyle söylebiliriz bu alan **“boş”** ve **“rahat”** bırakıldı. İlk başlarda önüne geçilebilirdi. Ailelerle ve gençlerle yaptığım görüşmelerde emniyetin yeteri kadar tedbir almadığı söyleniyor. Ama direkt politik nedenlere bağlamanın doğru olmadığını düşünüyorum ben.

- Sonuçta Gülsuyu, Gazi Mahallesi gibi devrimci ve demokrat mahallelerde gençler üzerinde yozlaşma ve uyuşturucu bağımlılığının

artırılması yönlü çalışmalar var. Son dönemde yaşanan çete saldırılarından gün yüzüne çıkan gerçekler bunlar.

- Evet, Gülsuyu Mahallesi biz de takip ediyoruz. Politik gençlik orada lağvedilmeye çalışılıyor. Benzer bir durum burada 2000’lerin başlarında yaşanmış olabilir, daha öncesinde kullanıcı sayısı tek tük denecek kadar azmış. 2000’den sonra bu alan **“boş”** bırakılmış deniyor.

- Gençsem’in önümüzdeki süreçte dair planı var mı? Çalışmalar sadece bu alanla sınırlı mı kalacak?

- Şubat ayında gençlerin hazırlayacağı bir şenlik düzenleyeceğiz. Hazırlık yapıyoruz. Şu anda içerisinde tiyatro, müzik, şiir ve konuyla ilgili konuşmaların geçeceği bir etkinlik olacak. Havalarda güzelleştikçe bisiklet turu, rafting etkinlikleri yapmayı düşünüyoruz ve sinema, gitar kursu, bağlama kurslarına ikinci dönemden itibaren tekrar başlamak üzere düşünüyoruz. Aynı zamanda bizim burada gençlerle grup terapimiz oluyor. Okul seminerleri, aile ziyaretleri devam edecek Mart ve Nisan aylarında. Ve tabii gençlerin istekleri doğrultusunda yeni kurslar, etkinlikler yapabiliriz.

Dersim’in en büyük sorunlarından biri gençler arasındaki işsizlik oranının yüksek olması ve madde bağımlılığının artması. Çünkü çalışmak yerine bu tip arkadaşlıklar geliştiriyorlar. Ailelerin bizlere ulaşmasını öneriyoruz, birlikte önlem alabileceğimizi düşünüyoruz.

Tutsak Partizan Cihan Kahraman’ın babası hayatını kaybetti

İstanbul: Tutsak Partizan **Cihan Kahraman**’ın babası **İsmail Karaman** hayatını kaybetti. Uzun süredir kanser tedavisi gören İsmail Karaman’ın cenazesi 30 Ocak günü Kartal Cemevi’nden kaldırıldı. Karaman’ın cenaze törenine tutsak Partizan Cihan Kahraman da, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi’nden getiri-

lererek katıldı.

Birçok semtten Partizan okuru ve PŞTA’lıların da katıldığı cenaze törenine Cihan Kahraman jandarma nezaretinde getirildi. Savcılık, cenazenin bulunduğu Kartal Cemevi’ne Cihan’ın götürülmesini engelledi. **“Güvenlik tedbiri”** bahanesi ile cenazenin yanına götürülmeyen Ci-

han için babası İsmail Karaman’ın cenazesi evine getirildi. Çetelerin süren saldırılarının ve polis ablukasının yoğun olduğu Gülsuyu’nda, Cihan’ın da getirildiği cenaze töreni sırasında evin olduğu sokakta akreplerin yoğunluğu ve evin önüne kadar gelerek kitleyi taciz etmesi ise dikkat çekiciydi.

“KULLANIŞLI APTALLAR” CUMHURİYETİ!

Kapitalizmin bir özelliği, sürekli kriz üreten bir düzen olmasına rağmen kendiliğinden yıkılmamasıdır. Diğer bir ifadeyle krizler kapitalizmin can suyu gibidir. Krizler onu adeta “ölümsüz” kılmaktadır. İşçi sınıfı ve halk mı? Onlar kapitalistler için sadece kâr etmek için kullanışlı birer alet işlevi görmektedir. Tabii bunun yanında yolsuzlukların, rüşvetin, yoksulluğun kapitalizmde verimli bir zemin bulduğunu hatırlatmaya gerek yok sanırız. Bunu ifade etmemizin nedeni, bu türden gelişmelerin her ortaya çıktığında skandal olarak adlandırılması ve sanki ilk kez yaşanıyor muşçasına davranılmasıdır. Zira özel mülkiyete dayanan, sınıf farklılıkları üzerinden yükselen bir düzende, yolsuzluğun, hırsızlığın, rüşvetin vs. olmaması zaten mümkün değildir.

Günümüz Türkiye için bu gelişmelerin karşılığı ise halkın bir tebaa olarak görülmesi ve yolsuzluğun başarıyla sürdürülmesidir. Bir yanda Tayyip’in padişahlığı, diğer yanda Gülen’in peygamberliği propagandalarıyla her fırsatta estirilen “kul”luk statüsü, geçmişin Kemalist nizamının “vatandaş”ına ne kadar da benziyor! Velhasıl “eski” ile “yeni” Türkiye arasında halka bakışta hiçbir fark yoktur. Benzerlik sadece işçi sınıfı ve halkı değerlendirmede değil tabii ki. Yolsuzlukta, rüşvette ve faşistlikte de tam bir istikrar vardır. Siz bakmayın bunların “Cumhuriyet tarihinin en büyük yolsuzluk ve rüşvet operasyonu” söylemlerine! Onların devletinin daha kurulurken temelinde Ermeni, Rum ve Süryanilerin mülkiyetlerine el koyma vardır. Öyle ki Türk hakim sınıfları, TC’nin ilk on yıllarında yolsuzlukta “Aferizm” sıfatını üreten bir neslin ahfadıdır!

Türk hakim sınıflarının başarıları sadece yolsuzlukta, rüşvette, çalıp çırpmada değildir tabii ki. Onlar aynı zamanda, -ne kadar olumsuz olsa da- her şart altında düzenlerini yeniden üretebilmektedirler. Öyle ki TC’nin kuruluşu bile, Kemalistlerin, Bolşevik tehlike karşılığında emperyalistleri ikna etmeleriyle sağlanmıştır. Boşuna demiyor Tayyip, “istiklal savaşı veriyoruz” diye. Amacı kendi düzeninin ömrünü uzatmak, yolsuzluk ve rüşvet çarkının dönmesini sağlamaktır. Son on yılda yaşanan da başta yolsuzluğu meşrulaştırılan “fetva”ların alınmasında olduğu gibi, kendini dinsel/kültürel olarak yeniden üreten ve devlet olanaklarını kullanarak palazlanan Türk hakim sınıflarının bir kesiminin kazanmış olduğu mevzileri terk etmeme mücadelesidir.

MEVTAYI EN İYİ CEMAATI BİLİYOR!

Ama nfiledir çabaları. Çünkü başka bir şey değil Gezi İsyanı Tayyip Erdoğan’ı ve AKP’sini fena yaraladı. Halk hareketi Tayyip’i o kadar korkuttu ki, o muhteşem Haziran günlerinde kendi sonunu

Hangi parti olursa olsun, -eğer devrimci bir müdahale olmazsa- kervan yürümektedir. İfade ettiğimiz gibi, kapitalizmin en önemli özelliği, onun krizlerden beslenerek kendini yeniden üretebilmesidir. Bu son derece önemli özellik, Türkiye gibi ülkelerde kapitalizmin komprador karakterli ve yarı-feodal özellikler taşımasıyla daha bir güç kazanmaktadır.

gördü. Öncülük ettiği “yeni” Talan Cumhuriyeti’nin çöküşünün işaret fişeği Taksim Meydanı’nda atılmıştı. İktidarın adeta ölümünü gören yaralı bir hayvan gibi başta halk kitleleri olmak üzere, devrimcilere, ilericilere saldırmasının nedeni buydu. Halen zindanlarda onlarca tutsak sırf itiraz ettikleri, faşizmin zulmünü ve saldırısını kabul etmeyip direndikleri için hapis tutulmaktadır.

T. Erdoğan Haziran’da aldığı ölümcül darbenin ardından, bir zamanlar ortak iş tuttuğu ve bugün her türlü hakareti yağdırmakta beis görmediği (ki bu durum aynı zamanda onun İslamcı söylemine ayna tutmakla birlikte, “yeni” Türkiyelerinin nasıl kurulduğunu da göstermektedir) ve vakti zamanında Kemalistlerin hakimiyetinin geriletilmesinde her türlü yöntemi birlikte kullandıklarını görmezden gelmemizi salık veriyor. Erdoğan’ın sözlerinden, yeni düzenlerini “paralel” devlet aracılığıyla, “dış” mihraklara dayanan “sahte” bir peygamberle birlikte kurdukları anlaşılıyor. Ne diyelim “Allah söyletiyor”!

Yaşananlar T. Erdoğan ve hempa-larının siyasal bir mevta haline gelmesiyle sonuçlandı. Bunda temel etkenin Gezi İsyanı olduğunu ifade etmekle birlikte, Gülen Cemaati’nin yolsuzluk operasyonunun rolü tartışılmazdır. Çünkü mevtayı en iyi Cemaati biliyor!

Burada devrimciler açısından önemli olan artık bir mevta haline gelmiş olan AKP’nin nasıl defnedileceğidir? Çünkü biz tarihsel tecrübeden biliyoruz ki eğer mevta halk ve devrimciler eliyle kaldırılmazsa başka partileri aracılığıyla “yeniden dirilme” ihtimali taşımaktadır. Üstelik de kimi yıpranmışlıklarını düzelterek! Biliniyor ki, AKP de ekonomik kriz üzerine gelmiş, 3Y’yi (Yolsuzluk, Yoksulluk ve Yasaklar) ortadan kaldıracamız iddiasıyla tek başına hükümet kurmuştur. Aradan geçen on yıl içinde ise hiç de şaşırtıcı olmayan biçimde bu üç alanda gayet “başarılı” bir performans sergilemiştir!

Dolayısıyla hangi parti olursa olsun, -eğer devrimci bir müdahale olmazsa- kervan yürümektedir. İfade ettiğimiz gibi, kapitalizmin en önemli özelliği, onun krizlerden beslenerek kendini yeniden üretebilmesidir. Bu son derece önemli özellik, Türkiye gibi ülkelerde kapitalizmin komprador karakterli ve yarı-feodal özellikler taşımasıyla daha bir güç kazanmaktadır. Her şey bir yana, başka bir ülkede daha ortaya çıktığı anda, hükümet devirecek gelişmeler, Türkiye’de olağan karşılanmakta ve hatta kimi “aydın”larca savunulmaktadır. Yolsuzluğun, hırsızlığın, rüş-

vetin, çalıp çırpmanın savunulmasından bahsediyoruz! Bu tür bir durum ancak ve ancak Türkiye gibi feodalizmi tasfiye edememiş sosyal formasyonlara özgü olabilir.

Tüm bu hercümerç içinde -yine her zamanki gibi-, kendine “aydın” diyen kimi yazar çizer takımı, halkı hakim sınıfların dalaşında taraf olmaya çağırıyor. Daha dün “eski” Türkiye’ye karşı “yeni” Türkiye için halkı saf tutmaya çağırıyorlar, bugün “yeni” Türkiye’yi de eskitip, “üçüncü” Cumhuriyet çağırısı yapıyorlar. Vakti zamanında “kullanışlı aptal” durumuna düştüklerini ilan edenler, bu rollerini fazla benimsemiş olacaklar ki, halkımızı yeniden saf tutmaya çağırıyorlar. Bu “aydın”lar, bir zamanlar Lenin’in ifade ettiği “kullanışlı aptal” kavramını araklayıp, kendi duruşuzluklarını meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

Her birisi kendi ikballerinin peşinde ve an itibarıyla beslendikleri saflara göre çağrı yapmaktadırlar. Gülen Cemaati sözcüleri “yolsuzluk ve rüşvete tavır almaya”, (sanki kendileri yapılanlara ortak değillermiş gibi) AKP sözcüleri ise “yeni” Türkiye’ye yönelik gerçekleştirildiğini ileri sürdüğü “yargı darbesine tavır almaya” (sanki on yıldır halka yönelik kolluk güçleri ve yargı aracılığıyla, her gün darbe yapılmıyormuş gibi) çağırıyor. Kendilerine “solcu” diyen diğer hakim sınıf klik temsilcilerinin yaşananlar karşısında adeta “iki cami arasındaki binamaz kalmış” tavırları ilginç olsa da; hem yolsuzluk, rüşvet hem de halka karşı saldırıda benzer bir sicile sahip olduklarından diyebilecek bir şeyleri bulunmamaktadır.

DARBE DİYE DİYE DARBEYİ ÇAĞIRMAK!

Bugün tam bir “taşları sıkıca bağlayıp, köpekleri köy meydanına salma” durumu yaşanıyor aslında. Burjuva-feodal devletin tüm çivileri çıkmış durumda. Üstelik bunu söyleyenler öyle devrimci falan yani faşizmin söylemiyle “yeminli devlet düşmanları falan” değiller. Kendileri de Türk hakim sınıflarının hizmetinde olan kalemler son bir aydır çeşitli kaygılarını dile getiriyorlar. Geline aşamada ortaya saçılan yolsuzluk ve rüşvet ilişkilerinin üzerini örtmek için bizzat T. Erdoğan tarafından, “milli iradeye darbe yapıldığı” propaganda ediliyor! Yaşanan durum öyle olağan karşılanıyor ki, Tayyip’in yolsuzluğunu soruşturmak suç olmuş durumda.

Hakim sınıflar arasındaki bu klik dalaşı, sonuçları itibarıyla halka, -başta ekonomik olmak üzere- daha fazla yoksullaşma olarak dönecektir. Nitekim dö-

vizde yaşanan gelişme ve faizlerin artırılması bu durumun ilk işaretlerini oluşturmaktadır. Benzer şekilde, yolsuzluklarının aleni bir şekilde ortaya serilmesiyle siyaseten ölen T. Erdoğan; “Bal-yoz” ve “Ergenekon” davaları başta olmak üzere, Özel Yetkili Mahkemelerin kaldırılması, TMK’nın CMK içine yedirilmesi vb. olmak üzere “yeni bir demokrasi hamlesi/paketi” başlatacaklarını ilan etti! Biz biliyoruz ki hakim sınıfların her “demokrasi” hamlesi, halka, devrimcilere saldırı olarak dönmüştür. **Hakim sınıfların tepişmesinden, birbirlerine girmesinden hiçbir zaman “demokrasi” çıkmamıştır.** Bugün de çıkmayacaktır. Çünkü amaç demokratikleşme değil, boğazına kadar yolsuzluğa batmış, İslamcıların “yeni” Türkiye’sine, Kemalistlerin “eski” Türkiye’sinin organını atmaktır. Organın İslamcılarının eline mi yoksa boynuna mı geçileceği, ilerleyen süreçte koşullara (ve emperyalistlerin tavrına) bağlıdır.

Öte yandan hazırlanacağı “müjde”si verilen demokrasi paketinde bir konu da yolsuzlukla mücadeleymiş. Şaka gibi... Yolsuzluktan dört bakanı istifaya eden bir hükümetin vaadi bu! Çürüyen bir düzenin etrafa saçtığı koku bunlar. Başka şey değil.

MEVTAYI ANCAK DEVRİMCİLER KALDIRABİLİR!

Türkiye devrimci hareketi açısından önemli bir tarihsel süreçten geçiyoruz. Hakim sınıf klikleri arasında yaşanan iktidar dalaşı ve ortaya saçılanlar, halk kitlelerinin gözünün önündeki perdeyi aralamak için devrimcilere muazzam propaganda olanakları sunuyor. Üstelik önümüzdeki sürecin bir “seçimler dönemi” olması, devrimci çalışmanın halkta karşılığını daha fazla bulmasının koşullarını daha da olgunlaştırmış durumda. Klasik söylemle objektif durum son derece uygun, mesele subjektif gücü örgütlemeye düğümliyor!

Bu vesileyle yerel seçim sürecine girildiği bugünlerde, çalışmalarımız her zamankinden çok, örgüt ve örgütlenme konusunda olmak zorundadır. Bu çalışmanın temelinin, ülke devrimine hizmet edecek tarzda demokratik devrimin öncü ve önder gücünün; örgütlü olunan bölgelerde kurumsallaşma, örgütlü olunmayan bölgelerde yeni ilişkilerin yakalanması ve geliştirilmesi hedefini içerdiğini bir an için akıldan çıkarılmamalıdır.

Kuşkusuz ki evveliyatı olan ama son Gezi İsyanı’nda daha bir ete kemiğe bürünen halkın kendiliğinden gelişen haklı isyanını demokratik devrimin kanalına akıtılabilmek ve başladığımız işi bitirmek için, artık bir mevta olan ve giderek kokmaya/çürümeye başlayan Talan Cumhuriyeti’ni öldüğü yerden kaldırıp defnetmek için örgütlenelim, mücadele edelim, daha üst boyutta örgütlenelim!

“Çoban kulübesinde” “padişah rüyası” gören Bakan!

Erzincan: AKP ile sürekli şişirilen istatistikî veriler son olarak tarımda Avrupa birincisi ve dünya yedincisi olmayı birlikte getirdi. Avrupa’da kendi tohumunu üreten Hollanda, İspanya ve Fransa varken tohum ithal eden AKP hükümeti birinciliği kaptırmamakta ısrarlı. Ekstansif tarım ve hibrit tohum alımı koşullarında üretim yapan ülkemizde 1. olma koşulları belki de Sabri’nin bir maçta hattırick yapması kadar zor görünmekte iken Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker ise yaşanan kuraklığa karşı köylüyü yağmur duasına göndermekte. Bakan geleneksel tarım yöntemiyle çoban kulübesinde padişah rüyası görmeye devam edersun, söylemleri habbeyi kubbe yapmakta, üreticiyi ve kamuoyunu da şaşırtmaya devam etmektedir.

Ülkemizde her mevsim bazı ürünlerin fiyat artışı % 500’leri bulurken, süreklileşmiş müdahalelerle kutular doldurulmaya çalışılmakta ve tüketicinin birkaç kuruşuna göz dikilmekte. Evet, birinci olduğumuz Avrupa’nın hiçbir yerinde fiyat ve kalite ölçütleriyle bu şekilde oynanmıyor. Ürünlerin ekimi, dikimi ve hasadı önceden belirlenir ve köylü için bu şekilde bir planlama çizelgesi hazırlanır.

Bu uygulamadaki sapma en fazla yüzde 5’i ya geçer ya geçmez. Örneğin Hollanda ya da İspanya’da tarımla uğraşan bir kentteki tarla ya da serayla arasındaki hasatta her zaman bir domino etkisi var. Yani tarım teknolojisi noktasında ileri bir düzeyde çalışmaktalar. Hasat edilen ürün piyasaya düzenli olarak girdiğinden hiçbir zaman ürün sıkıntısı olmadığı gibi ürünün belirli bir fiyatı vardır ve üretici sezon başında o yıl ne kadar kazanacağını net olarak görebilir.

Ne fazla üretildiği için ürünler sokaklara, derelere dökülür, ne de az üretildiği için gereksiz yere şişirilen fiyatlarla piyasaya sürülür. Türkiye’de ise bunun tersini patates ve kuru fasulye örneğinde çok net gördük. Kilogram fiyatı 5 liraya dayanan patatesin Avrupa’daki fiyatı, hem de birinci kalite üründe hal fiyatı ortalama 0,10 ila 0,50 cent arasında değişiyor ve bu fiyatlar yıllardır da değişmemekte iken Mehdi Eker uyguladığı fason üretim ve söylemlerle kutularını ve kasalarını dolduracak komisyonculara bu da sizin payınız demekte!

Sendikalar ve merkezi eylemlere dair...

Türkiye’de işçi sınıfı tarihi dünyada olduğu gibi direniş tarihidir aynı zamanda. Gerek cumhuriyet öncesi gerekse sonrası bu değişmemiştir. 1960’lara kadar sayısız direniş ve bu direnişlerin sonucunda gelen sayısız kazanımlar olmuştur. Gelişen sınıf hareketi kendisini egemen ideolojiye karşı daha iyi örgütleyebilmek için kendi araçlarını da yaratmıştır. Sendikalar da bu araçların en önemlilerinden birisi olmuştur. Sendikalar özellikle 1960’lardan sonra etkisini artırarak sınıf siyasetinde önemli bir noktaya gelmiştir.

İşçi sınıfının kendisini örgütlü bir yapıya kavuşturma çabası sermaye sınıfını da buna karşı önlem alma çabasına itmiştir. Türkiye işçi sınıfı tarihinde bir dönüm noktasını ifade eden **15-16 Haziran** büyük işçi direnişi, böylesi bir atmosferin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Gelişen sınıf hareketini önlemek isteyen burjuva-feodal egemenler, işçi sınıfının örgütlülüklerine karşı açıktan bir saldırı başlatmışlardır. O dönem işçi sınıfı içerisinde ciddi bir örgütlü güce sahip olan, sınıfın çıkarlarını daha ileri bir noktadan savunan DİSK kapatılmak istenmiştir. Bu 15-16 Haziran’ın kapısını açmıştır. Türkiye tarihinin o güne kadar görmediği ölçekte bir direniş başlamış ve kazanımla sona ermiştir. Bu direniş işçi sınıfına olduğu kadar egemen sınıflara da bir ders vermiştir. Ve o günden sonra egemen sınıflar, sınıf örgütlülüklerine karşı cepheden savaşılmaktansa onları bir şekilde kendilerine bağlama, ilişkilendirme siyasetini gütmüştür.

Özellikle 1980 darbesi ve akabinde gelişen süreç bu konuda egemen sınıflara zemin sunmuştur. Ünlü 24 Ocak kararları böylesi bir ortamda alınmış ve işçi sınıfının kazanılmış haklarına dönük ciddi saldırı dalgası gerçekleştirilmiştir. Bugün hala bu süreç devam etmektedir. Bilindiği üzere 12 Eylül sonrası yaşanan sürecin belki de en ön plana çıkan eylemlerinden TEKEL işçilerinin 78 gün süren Ankara direnişidir. Bu direniş hiç şüphesiz farklı açılardan birçok kesime, durdukları yere göre birçok eğitici dersler bırakarak, ama esasta da işçi sınıfına kazanmanın yolu noktasında bir kilometre taşı bırakarak sonlanmıştır. TEKEL direnişi yakın sürecin en öne çıkan direnişi olduğu için buradan doğru bir giriş yapmak konunun anlaşılması için daha ön açıcı olacaktır şüphesiz. Evet, TEKEL işçilerinin göstermiş olduğu bu direniş sermayenin barbarlığına olduğu kadar kendi içerisinde bağlı bulunduğu sendikaya (Türk-İş) karşı da bir direniştir. Zira süreci yakından izleyenler açısından Türk-İş’in tutumu tam da bulunduğu zemine paralel bir seyir izlemiştir.

Tabii sadece bu durumu Türk-İş’e özgü bir durum olarak ifade etmek bizi yanlış yerlere götürecektir. Keza gerek DİSK gerek KESK ve diğer sendikalar süreci işçi sınıfının kazanımları

üzerinden okumanın ve bu kazanımlara yeni kazanımlar katmanın çok uzağında ele almışlardır. Burada anlatılmak istenen bu sendikaların süreci yanlış okuması vs değil. Mevcut durumları göz önüne alındığında bu yanlış okuma buldukları yere göre daha iyi bir yeri ifade ederdi. Buradaki esas sorun bu sendikaların artık işçi sınıfı örgütlülüğü olma iddiasının çok uzağında kalmalarıdır.

TEKEL direnişi ile somutladığımız bu durum aslında ülkemizde sendikal hareketin genel bir anlayışını ifade etmektedir. Her sendika her ne hikmetse kendi genel kurullarında ve çeşitli vesilelerle sendikalılık oranının ülkemizde çok düşük olduğunu (ki bu oran tüm çalışanlar içerisinde % 5’tir. Türk-İş’in işkolundaki işçi sayısı: 10.881.618 Türk-İş’te örgütlü işçi sayısı: 712.063, DİSK’in işkolu işçi sayısı: 655.417, DİSK’te örgütlü işçi sayısı: 100.202, KESK’in üye sayısı ise 240.000 civarı) dile getirir. Fakat hiçbirisi de bu oranı daha yukarıya çekmek için bir çaba sarf etmez. Bu tabii onların bu noktada yanlış politika izlemeleriyle kurtarılabilecek bir durum değil. Bu daha derinlerde sınıfsal anlamda durdukları yerle açıklanabilecek bir durumdur. Ülkemiz sendikal hareketinin bu açmazları tıpkı TEKEL direnişinde olduğu gibi çeşitli vesilelerle açığa çıkmakta.

Ne zaman ki işçi sınıfın kazanımları ve geleceği konuşulsa sendikalar her defasında en gerilerde kalmakta. SEKA, TEKEL, maden işçileri, esnaf eylemleri vb. birçok eylem ve etkinlikte bu durum açık bir şekilde görülmektedir. Böylesi süreçlerin hepsinde de sendikaların genel tutumu yangından mal kaçırırçasına genel grev söylemlerinin havada uçtuğu (örgütlü gücü % 5 olan bir sendikalılık nasıl bir genel grev başarısı bekler, o da ayrı bir sorun) ve acil merkezi eylemlerin örgütlendiği bir duruma evrilir. Burada sendikaların asıl amaçları şüphesiz üstlenmiş oldukları görevi yerine getirme kaygısıdır. Zira taban örgütlenmesini hiçe sayan, işçi sınıfı perspektifinden uzak, bürokrasinin hakim olduğu sendikalardan başka bir şey de beklemek saflık olurdu. TEKEL döneminde ortaya çıkan bir durum aslında söylemek istediğimizin en somut halini ifa-

de ediyor: İşçilere öncülük etmesi gereken sendika, işçilerin taleplerinin çok uzağında ve gerisinde kaldığı gibi işçi aidatları ile yapılan Türk-İş binasına dahi girmeleri polis tarafından engellenmiştir.

Evet, bugün ülkemiz sınıf hareketi açısından önemli bir noktada duran sendikal örgütlülüğün durumu tam anlamı ile içler acısıdır. Esasta bulunduğu örgütlü olduğu alanlarda eylem ve etkinlik yapması gereken sendikalar, sadece merkezi eylemlilikler örgütleyerek baştan savmacı bir tutum izlemekteler. İşçi sınıfının gücü örgütlü olmasından ve üretimi durdurmasından gelir esprisini hiçe sayan bir noktada durmaktalar. Sendikal bürokrasinin devlet bürokrasinin bir parçası haline gelmesi, birkaç dönem konfederasyonlardan birinin başkanının bir sonraki dönem milletvekilliğine terfi etmesi gibi. Sendikalar bugün sistemle o kadar haşır neşir olmuşlardır ki son süreçte ortaya saçılan yolsuzluk olaylarında yine aynı mantıkla hareket etmeleri bundandır. Yapılması gereken işyerlerinde iş bırakma eylemleri, protestoları vb. olması gerekirken yine eski

hastalık tekrar etmiştir. Yolsuzlukla ortaya çıkan durum aslında sistemin teşhiri için birçok olanak çıkarırken ortaya sendikalar yine “görevlerini” yapıp kenara çekilmişlerdir. Evet bugün filler çekişiyor ve bunun sonucunda ortaya çıkan/saçılan şeylerden birkez daha görüyoruz ki bu pervasız sömürü sistemi bizim yarattığımız, alınteri akıttığımız değerleri kendine yontuyor. Buna karşı geliştirilecek durum sadece merkezi bir miting yapmakla sınırlı kalmaz/kalmamalı. Fakat sendikaların merkezi mitingler dışında yapabileceği eylemlilikler için ne niyeti ne de mecali var. Taban örgütlenmesi yapmayan, işçi sahasında bulunmayan bürokrasinin çarkları arasına sıkışıp kalan sendikalardan, aldıkları maaşlar ile sınıf (burjuvalaşan) atlayan, dolayısı ile rahatının kaçmasını istemeyen sendika yöneticilerinden başka bir şey beklemek çok iyimser bir yaklaşım olurdu. Bunun yerine nasıl olsa üye aidatları ile karşılanabilecek aynı zamanda dostların da alışverişte göreceği merkezi eylemlilikler daha cazip geliyor.

(Bir DDSB’li)

Yatağan'dan direniş takvimi; mücadeleye devam!

İzmir: Yatağan'da süren direnişte her gün yeni bir gelişme ya da yeni bir saldırı yaşanıyor.

Hatırlanacağı üzere Yatağan'da işçiler maden ve santrallerin özelleştirilmesine karşı Tes-İş ve Maden-İş sendikaları öncülüğünde **16 Eylül**'de direnişe geçmişti. İşçiler o gün bugündür direnişlerini pek çok saldırıya, hak gaspına rağmen sürdürüyor. Devlet işçilerin kararlı mücadelesini sindirmek amacıyla en demokratik hakları olan yürüyüş ve miting hakkını engelledi. 24 Ocak'ta yapmak istedikleri yürüyüşe işçilerin Yatağan'dan çıkmalarına izin vermeyerek engel oldu.

Yatağan işçilerinin 4 aydan fazla bir zamandır sürdürdükleri direniş takvimine baktığımız zaman her saldırı sonrası daha kararlı devam ettiklerini görüyoruz. Enerji ve maden işçileri Muğla'nın Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy santralleri ile kömür ocaklarının özelleştirme girişimlerine karşı bir yılı aşkın süredir mücadele etmektedir. Özelleştirmeye karşı mücadeleleri daha eski olsa da fiili olarak çadır kurdukları ve direniş başlattıkları süreç daha hareketli geçti. Daha önce 1997 ve 2000 yıllarında, özelleştirme kararı işçilerin mücadelesi sonucu geri çekilmişti. Bugün iş-

çiler ihalenin ertelenmesini sağladılar ancak bunun seçim yatırımı olduğunun farkındalar.

Özelleştirme kararı 27 Ağustos'ta işyerlerinin Özelleştirme İdaresi'ne bağlanmasıyla özelleştirme süreci hızlandırılmış oldu. İşçiler basın açıklamaları ile seslerini duyurmak, özelleştirmeye karşı durmak, özelleştirme ile emek kapılarının peşkeş çekilmesine izin vermek istemediklerini duyurdu. **26-28 Kasım** günü Yatağan ve Milas'ta yürüyüş ve basın açıklaması yapmak istediler ancak **polislin azgın saldırısına** uğradılar ve içlerinde sendika şube başkanlarının olduğunu 20'den fazla işçi yaralandı. İşçiler tüm engellemelere karşın AKP önünde basın açıklamalarını gerçekleştirdi.

Bu tarihlerde Başbakan **Muğla'ya** geleceği için tam bir **OHAL** uygulanmış ve Valilik, kentte **29 Kasım-2 Aralık** tarihleri arasında tüm toplantı ve gösteri yürüyüşlerini, basın açıklamalarını, çadır kurma-stant açma türü demokratik etkinlikleri yasakladı. İşçiler bu sırada direniş çadırlarında bekleyişlerini sürdürmekteydi.

İşçiler ihale için teklif verilme tarihi olan 24 Ocak gününe kadar bir dizi eylem koymuştu. Bunlardan biri **9 Aralık** günü

başlattıkları dönüşümlü açlık greviydi. Ardından **29 Aralık** günü Muğla'da kitlesel bir miting düzenlendi.

İşçilere değil yolsuzluğa barikat!

24 Ocak günü ise Ankara'ya gidildi ve ihale ertelenmiş olsa da işçiler bunun sadece seçimden kaynaklı olduğunun bilincinde olarak hükümeti bir kez daha uyardı. Amaç özelleştirme kararının ertelenmesini değil iptal edilmesini sağlamaktı. Ancak işçiler Yatağan ve Muğla-Aydın yollarının TOMA ve akrepler ile binlerce polis tarafından kapanması ile **Ankara mitingine gidemedi.**

"Türk-İş bizi Muğla'ya götür"

Tüm yolları tutan polis, emri kesin ve kati suretiyle uygulayacaklarını keza kendilerine emrin işçileri Bakanı Efan Ala tarafından "**Yaprak kıpırdamacak, hiçbir otobüs hareket ettirilmeyecek**" sözleriyle iletildiğini belirtti. İşçiler aileleriyle birlikte binlerce olarak Ankara'ya gidemeyince saatlerce oturma eylemi yaptı önce. Ardından ise otobüslerden inerek sabaha kadar Muğla'ya kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Ankara'da Yatağan işçileri gelemese de miting yapıldı ve yatağan işçilerinin talepleri, seslerini alanda duyuruldu. Yüzlerce işçi Ankara'da seslerini duyurken Türk-İş'e "**Türk-İş bizi Ankara'ya götür**" şeklindeki sloganları ile bir mesaj vermiş oldular.

Maden-İş sendikasıdan edindiğimiz bilgiye göre işçiler çadırlarda direnişini sürdürmektedir.

"Bu kavga üç beş kuruşun kavgası değil!"

Ankara: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın hazırladığı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunuyla birlikte taşeron işçilerin sendika ve toplu sözleşme imzalamaya haklarının ellerinden alınmasıyla ilgili DİSK'e bağlı Dev Sağlık İş Sendikası, bakanlık önünde bir eylem gerçekleştirdi.

Sağlık iş kolunda 10 binin üzerinde üyeleri olduğunu ancak bu yasayla birlikte istatistiklerde 1178 üyelerinin görüldüğünü söyleyen ve en çok da ta-

şeron işçileri örgütleyen Dev Sağlık-İş, taşeron işçilerin ellerinden haklarının alındığını belirtti. 31 Ocak'ta çeşitli illerden sendika temsilcilerinin geldiği eylemde, Dev Sağlık-İş Genel Başkanı ve DİSK Genel Sekreteri **Arzu Çerkezoğlu**, yaptığı açıklamada, Ocak 2014 istatistiklerinde üye sayılarının bin 178 olarak verildiğini söyledi. Noter üzerinden üyelikleri yapılarak 10 bine yakın üyelerinin yok sayıldığını, e-devlet sistemiyle ise sağlık işçilerinin Dev Sağlık-İş'e

üye olamadığını belirten Çerkezoğlu, bunun nedeninin taşeron şirketlerin sağlık işçilerini başka iş kollarında göstermesi olduğunu belirtti. Çalışma Bakanlığı'nın fiilen sendikasıylaştırma bakanlığı haline dönüştüğünü belirten Çerkezoğlu, "**Bizler taşeron işçisi değil, sağlık işçisiyiz! Öyle üç beş kişi değil, yüz binlerceyiz! Ve bu kavga üç beş kuruşun kavgasını değil, güvenceli iş insanca yaşam kavgasıdır**" diyerek kazanana kadar her bir işyerinde mücadele edeceklerini belirtti.

Emekçinin Gündemi Çalışma Bakanlığı 2014 istatistikleri üzerine

2014 yılı Ocak ayında sendikalı işçi sayıları ve oranları açıklandı. Bir önceki döneme göre küçük oynamalara rağmen esasta önemli bir değişiklik görülmemektedir. 2013 yılında değişen sendikalar kanunu ve yeni barajla oluşan örgütlenmelerin önündeki engellerin yarattığı sonuç mevcut sendikalar- da yavaş yavaş hissedilmeye başlandı. Bugün esas olarak bu durumun yeteri kadar hissedilmemesinin nedeni barajdaki oranın halen yüzde bir olması ve mevcutları fazla etkilememesidir. Ancak kanun 2016 yılından itibaren oran yüzde ikiye çıktığında sendikalarda esaslı dökülmelere yol açacaktır. Bu düzenlemenin yapıldığı dönemde sendikal alanda esasta karşı çıkan olmadığı gibi başta Türk-İş olmak üzere bu düzenlemeyi destekledi. Buna karşı mevcut sendikal çizgiyle de bir karpışma yaşanması gerekirken uzlaşma ile her sendika kendisini kurtaran çabaya girerek statükolarını korumaktan başka bir şey yapmadı. Şimdi yeni açıklanan ve giderek daralan çemberi de bu sendikal çizgi kıramaz. Bunun dışında kalanların bugüne kadar bu sendikal çizgiden kopmak yönlü esaslı düşünceleri olsa da bunun pratik karşılığı çok olmadı. Oysa son dönemlerde işçi sınıfı hareketinde irili ufaklı eylemselliklerin giderek arttığı mücadelelerin yükseldiği küçük de olsa kazanımların oluşmaya başladığını söyleyebiliriz. Bu mücadelelerin esas olarak da güvencesizlerin bulunduğu alanlarda, sendikasız yerlerde yeni mücadelelerin yaratıldığını söylemek mümkündür. Bu durumun yarattığı sonuçlar şimdi daha çok görülmeye başlandı. Öyle ki güvencesizler içinde esas olarak taşeronda çalışmanın bulunduğu yerler öne çıkmaya başladı. Son dönemlerdeki direnişlerin önemli bir bölümü, asıl iş yapan taşeronlarda görülmeye başlandı. Bakanlığın son açıkladığı işçi ve sendikalı işçi sayısı içinde taşeronda çalışanların önemli bir kısmını göstermemekte. Gösterdikleri sayılarda bazı iş kollarını da barajı dikkate alarak açıkladılar. Örneğin ulaşım iş koluna girmemesine rağmen 350 bin kişi bu iş koluna sokulmuş durumda. Üstelik taşeron yerlerdeki iki farkı çalışma biçimi giderek çıkmazı büyütülmektedir. Bu nedenle AKP iktidarı taşeronda çalışma sistemini düzenlemek istemektedir. Bunu yapmak istemesinin esas nedeni özellikle bu alanda yükselen ve giderek artan mücadelenin büyümesini önlemektir. Başta kamuda olmak üzere tüm alanlarda asıl iş yapan işçilerin önemli kısmı hatta büyük kısmı artık taşeronda çalışmaktadır. Bu alanda sendikalı-sendikasız aynı işi yapan işçiler arasındaki ücret ve çalışma durumunun yarattığı huzursuzluk iktidarı kaygılandırmaktadır.

Buradan oluşacak öfke, diğer tüm alanlarda daha da etkili olacaktır. Bu nedenle "taşeronda düzenleme gerekiyor" demekteler. İşte tam da burada sıkışan gazı almak için "taşerondaki çalışmayı düzenlemek gerekir"le başlayan ama esas olarak bu durumu da gerekçe göstererek başta kıdem tazminatı olmak üzere bir taşla iki hakkın alınmasını hesaplamaktalar. Şimdi bu hesaplama masada durmaktadır. Yaklaşan seçimler, şimdilik bu adımlarını ertelemiş durumundadır. Ancak bir yandan bunlar olurken diğer yandan sendikalardaki bu açmazı da hesaplamaktalar. Bunun için de yeni bir çizgi oluşmasının önünü kesmek için kamu başta olmak üzere yapılacak düzenleme ile kendilerinin uzun süredir dizayn ettikleri sendikaların büyümesine kısmi göz yumabilirler. Şimdilik bu da istenmemesine rağmen düzenleme ile buranın da beraber yapıldığı görülmelidir. Sendikal hareketin bunun karşısında yaptığı ya da yapmak istediği bir durum görülmemektedir. Türk-İş içinde ortaya çıkan **Sendikal Güç Birliği** AKP karşıtlığı dışına çıkmadı. Bu nedenle esas çıkışı da 2014 Mart ayında yapılacak seçimlerde AKP'nin gitmesine bağlamaktadırlar. 2014 Ocak ayında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın yayımladığı istatistikler tüm iş kollarında bulunan sendikaların barajı nasıl aşacaklarına hapsedmektedir. İrili ufaklı baraj altında kalan ya da iki yıl sonra kalacak sendikalar başta olmak üzere kimse sendikal birliği tartışmamaktadır. Kimse buna karşı ortak mücadeleyi, birlikte mücadele etmeyi gündemine almamaktadır. Buna dair yapılan kısmi arayışlar da elin tersiyle itilmektedir. Sınıfın içinde başta devrimcilerin önünde bulunan bu tablo anlaşılmalıya devam etmektedir. Sınıfın biriken öfkesini dışarı çıkarmak ya da dışarı çıkan öfkeyi örgütlemek bugünden önünde bulunmakla mümkündür. Devrimciler sınıfın mücadelesini yükseltirken ortak mücadeleyi de güçlendirmeyi, ortak iradeyi yaratmayı önemsemelidir. Bunun için kendi bağımsız davranış ve tutumumuzu asla unutmadan bunları yapmaya devam etmeliyiz. Bu durumu yaklaşan yerel seçimlerde de kendi taleplerimizi öne çıkararak yapmalıyız.

HDP İzmir adaylarını açıkladı

İzmir: 1 Şubat günü Tepekule Kongre Merkezi'nde toplanan HDP bileşenleri İzmir belediye başkan adaylarını "Kentimizi de kendimizi biz yöneteceğiz" şiarıyla açıkladı.

Toplantı salonu "Jin jîyan azadî", "Bijî yek buna gelan", "Yaşasın halkların kardeşliği", "LGBTİ hakları insan haklarıdır" vb. çok sayıda HDP imzalı pankartlarla süslenmişti. Program saygı duruşuyla başladı. Giriş konuşmasında Rojava'daki direniş selamlandı.

Ardından HDP İzmir İl Eş Başkanları **Dilek Bakış** ve **Cavit Uğur** söz aldı. Adaylar selamlama konuşmaları yaparak HDP çatısı altında birlikte çalışmanın önemine vurgu yaptı. Büyükşehir Belediye Eş Başkan adayları **Pınar Türk** ve **Osman Özçelik** sahneye çıkarak konuşmalarını yaptı.

Efrîn'de özerklik ilan edildi!

H. Merkezi: Suriye'de süren savaşın her iki cephe açısından da hala çatışmalı halini koruduğu ve Cenevre-2 Konferansı ile ezilen Suriye halkının geleceğinin emperyalistlerin masalarında pazarlığa açıldığı bir dönemde, Kürtlerin iradelerini görmezden gelen emperyal çıkar odaklarına en net cevap, Rojava'da verilmektedir. Savaşın ve çatışmalı ortamın birçok çerçeveden uluslararası arena da kamplaşmalara vesile olduğu bir dönemde Rojava'da süren devrimsel süreç, tüm handikaplarına rağmen 3. bir yolu açmış ve Kürt Ulusal Hareketi ile olan fikrinsel paralelliği ile TC devletini de derinden etkilemiştir.

Gelinen aşamada, PYD ve diğer bazı Kürt partilerinin sürdürdüğü ve YPG'nin askeri anlamda boyutlandığı direniş, toplumsal örgütlülüklerini ve kurumlarını yaratmış haldedir. Yaklaşık 2 yıldır devam eden süreç Kürtlerin yaptığı Cuma eylemlerinden bu boyutlara taşınmış ve gelinen aşamada Özerkliklerin ilanı ve Demokratik Özerklik Anayasasının kabulü ile önemli bir adım daha almıştır.

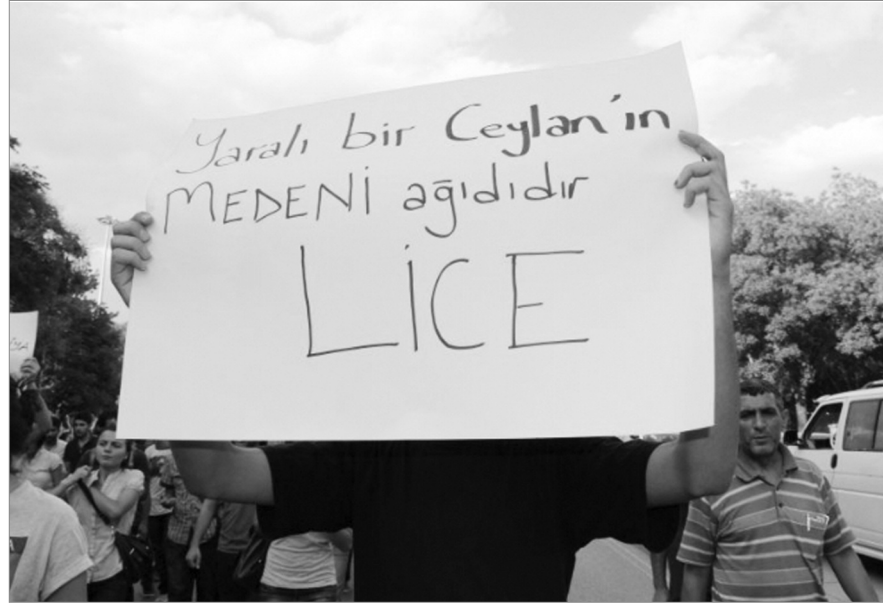
Cizire ve Kobanê'nin ardından Efrîn'de ilan edilen demokratik özerklik bu anlamda gelecek süreç ve başta Rojava'daki Kürt halkı olmak üzere tüm Suriye halkının geleceğini derinden etkileyecektir. İlan edilen Efrîn Yasama Meclisi toplantı sonuçlarına göre, Efrîn Kantonu Yasama Meclisi'nin toplantısı sonucunda Efrîn Kantonu Özerk Yönetimi Yürütme Meclisi Başkanlığına Hevin İbrahim Mustafa getirildi. Böylece, son Kanton'un Meclis Başkanı kadın olmuştur.

Bu hali ile Efrîn'deki Demokratik Özerklik Anayasasının kabulü, üç kantonda da kurumsallaşma sürecini tamamladığının ve Rojava Kürtlerinin uluslaşma sürecinde önemli bir eşiğin aşıldığının göstergesidir.

Kuşkusuz ki, bu süreç birçok etkenle birlikte tartışılmaya muhtaçtır. Irak Kürdistan Özerk Yönetiminin ABD emperyalizmiyle olan ilişkisi, yine Suriye savaşındaki gelişmeler, TC'nin bölgeye yönelik planları, Cenevre-2 konferansının sonuçları vb. birçok unsur bu süreci etkilemektedir. Ancak her halükarda Efrîn ile birlikte virgöl konulan özerklik ilanları ciddi birer adım ve Cenevre-2'de temsiliyet hakkı tanınmayan Kürtlerin cevaplarıdır.

Ülkemizde yerel seçimlerin yaklaştığı bir süreçte ortaya çıkan yönetim biçimlerinin tabandan merkeze doğru ve yatay hali, demokratik katılıma açıklığı gibi birçok parametre ile birlikte bizler açısından da üzerinde durulması gereken bir pratiğe işaret etmektedir. Ülkemiz devrim mücadelesinde Ulusal Sorun'un kapladığı alan ve bu temelde üretilecek politikaların kapsamı gözetildiğinde Rojava'da gelinen devrimsel süreç desteklenmeli ve büyütülmesi için de hiçbir çabadan kaçınmamalıyız.

Katliamların ardından sürgün edilen mahkemeler: Lice davası

Güvenliğini alarak onları mahkemelere getirmeyerek kendini aklamaya çalışan devlete cevabı yine halk veriyor, vermeye devam ediyor. Katliamları unutmuyarak, şehitlerin isimlerini ve andlarını mücadelelerinde yaşatarak her gün veriyor bu cevabı zaten.

Takvimler, 22 Ekim 1993'ü gösterirken, Kürdistan toprakları bir katliama daha tanıklık etti. Yer Amed'in Lice ilçesi, faşist TC yine katliamcı yüzünü gösterdi. Evler yakıldı, yıkıldı, günlerce Lice'ye giriş çıkışlar yasaklandı. 90'lı yıllar, "faili meçhullerin" en yoğun olduğu zamanlar da ve Lice'de Tuğgeneral Bahtiyar Aydın'ın devlet tarafından öldürülmesi PKK'ye bağlanarak yapılacak katliamı "meşrulaştırma"ya çalışılıyordu. Resmi kayıtlarda 20 kişi hayatını kaybederken, binlerce insan sürgün edildi köylerinden. Peki, aradan geçen 21 yılın ardından katiller nerede, ne durumda? Çok uzağa gitmeye gerek yok; daha 2011'de bütün ülkenin gözleri önünde onlar "terörist"ti diyerek 34 Kürt köylüsünü bombalar yağdırarak katleden devlet kendi kendini yargılar mı?

20 yıl sonra zamanaşımına girmek üzereyken Lice davası, Diyarbakır 8'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülme başladı, dönemin Diyarbakır Jandarma Alay Komutanı Emekli Albay Eşref Hatipoğlu ile Üsteğmen Tunay Yanardağ'ın tutuksuz olarak yargılandığı dava, "güvenlik" gerekçesiyle Eskişehir'e alındı. Peki, madem Eskişehir'e alındı mahkeme o kadar "güvenlikli" diye, Ali İsmail'in davası neden yine aynı gerekçeyle Eskişehir'den kaçırılarak Kayseri'ye alındı? Eskişehir'de dövülerek öldürülen Ali İsmail'in davasına "güvenlikli olmayan" Eskişehir neden Lice davasında

"güvenlikli" oluyor.

Son dönemde önemli davaların başka illere gönderilmesinin yaygın hale gelmesi, katledilen öldürülen tarafların davaya katılımını engellerken, o şehirden kaçırarak halktan kaçacaklarını düşünüyorlar. Kürdistan topraklarında yaşanan katliamların davalarının sürgün edilmesi bir tek Lice davasında yaşanmadı. Kürdistan'ın sürgün davaları:

Mardin'in Derik ilçesinde 1993-94 yılları arasında faili meçhul cinayete kurban giden 13 köylüyle ilgili dönemin Derik Jandarma Komutanı Tuğgeneral Musa Çitil hakkında dava açıldı. Mardin Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan dava daha sonra Adalet Bakanlığı'nın talebi ve Yargıtay 5. Ceza Dairesi'nin onayı ile "güvenlik gerekçesiyle" Çorum'a taşındı.

Hakkari'nin Yüksekova ilçesine bağlı Aşağı Ölçek (Yekmal) köyünde çobanlık yapan Nezir Tekçi, Gelibolu Piyade Tugayı'na bağlı askerlerce 26 Nisan 1995'te gözaltına alındı. Emekli Albay Ali Osman Akın ile Yarbay Kemal Alkan hakkında Hakkari Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Dava güvenlik nedeniyle Eskişehir 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ne alındı.

Şırnak'ın Silopi ilçesine bağlı Görümlü (Bespin) beldesinde 14 Haziran 1993'te altı köylünün askerlerce gözaltına alındıktan sonra öldürülmesiyle ilgili, dönemin Şırnak 23. Jandarma Sınır Tümen Komutanı emekli Tuğgene-

ral Mete Sayar'ın da aralarında bulunduğu subaylara dava açıldı. Davanın ilk duruşması 5 Kasım'da görüldü, davanın Adalet Bakanlığı'nın kararıyla ve "can güvenliği" gerekçesiyle Ankara'ya taşınmasına karar verildi.

Ekim 1993'te Muş'un Korkut ilçesine bağlı Altınova (Vartinis) köyünü basan askerler, yedisi çocuk dokuz kişiyi evlerine kilitleyerek evi yaktı, hepsi katledildi. Dönemin Hasköy İlçe Jandarma Bölüğünden görevli rütbeli askerlere dava açıldı. Dava "güvenlik gerekçesiyle" Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi'ne alındı.

Davaları kaçırarak, katillerin "güvenliğini" alarak onları mahkemelere getirmeyerek kendini aklamaya çalışan devlete cevabı yine halk veriyor, vermeye devam ediyor. Katliamları unutmuyarak, şehitlerin isimlerini ve andlarını mücadelelerinde yaşatarak her gün veriyor bu cevabı zaten. Peki, bu durumda devletin "güvenliğini" kim sağlayacak?

HDP'lilere saldırı

H. Merkezi: İzmir'in Dikili ilçesi'nde eş başkan adaylarının tanıtımı için basın açıklaması yapan HDP'lilere 28 Ocak günü bir grup faşist saldırdı.

Adaylar **Semra Uzunok** ve **İlyas Serindağ**'ın da katılımıyla ilçede araç konvoyu gerçekleştirildi. Ardından Atatürk Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştiren HDP'liler, etrafta toplanan yaklaşık yüz kişilik faşist grup tarafından Türk bayrakları ve sloganlar ile tacize maruz kaldılar. Faşist grup daha sonra ise HDP'lilere küfürler eşliğinde pet şişe ve taşlar fırlatarak sopalarla saldırdı. Bu sırada HDP Dikili Belediye Meclis adayı **Mehmet Aktan** başından aldığı darbeler sonucu yaralandı. Yaşanan faşist saldırı ile ilgili olarak açıklamada bulunan HDP İzmir İl Eşbaşkanı **Cavit Uğur** İzmir Emniyet Müdürlüğü amirlerini aradığını ancak polislin kayıtsız kalarak saldırganları cesaretlendirdiğini belirterek, "Bütün bu saldırılar olurken polis izledi. Ayrıca Dikili MHP İlçe Başkanı da oradaydı. Bütün olayları o yönetti. Olay bir MHP-polis organizasyonudur" şeklinde konuştu.

"Kadın düşmanlığından vazgeçin!"

İstanbul: 28 Ocak günü Gebze Hapishanesi'ndeki Yeni Demokrat Kadın aktivisti tutsaklara yönelik onursuz arama dayatmasını protesto etmek için hapishane önünde açıklama gerçekleştirildi.

Görüşe girecek tutsak yakınlarının da katıldığı eylemde açıklama yapan **Sevil Doğan** "Biz kadınların arasında dört duvarınızın hiçbir anlamı yoktur. Tutsaklarımıza yönelik saldırılara karşı kadın

dayanışmasını büyütecek ve kadın tutsakları yalnız bırakmayacağız" dedi. Açıklama **İHD İstanbul Şube Cezaevi Komisyonu**, **İHD İstanbul Şube Kadın Komisyonu**, **Partizan Tutsak ve Şehit Aileleri** ve **YDK** tarafından düzenlendi.

"Tacizci yazar, Radikal'de ne yazar?"

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın aktivisti bir kadının aynı zamanda Radikal gazetesine Pazartesi günleri yazı yazan **Av. Sedat Yurtdaş** tarafından taciz edilmesi üzerine Yurtdaş teşhir edilmeye devam ediliyor. Protestoların yeni hedefi **Radikal gazetesi** oldu. Bir süredir Radikal gazetesi ile görüşme gerçekleştirmek isteyen **Yeni Demokrat Kadın**, taleplerinin karşılıksız kalması ve Sedat Yurtdaş'ın halen Radikal gazetesinde yazmaya devam etmesi üzerine 1 Şubat günü Radikal gazetesinin bulunduğu Doğan Basın Tesisi önünde protesto eylemi gerçekleştirdi. Eyleme **Sosyalist Kadın Meclisleri** de katıldı.

Eylem başlamadan önce Radikal yetkililerinin görüşmeye olumlu yanıt vermesi dikkat çekerken bu zamana kadar neden yanıt

verilmediği ve eylemin olduğu vakit görüşmeye yanıt verilmesi görüşmenin hangi kaygı ile yapıldığını gösterdi. Doğan Basın Tesisi önünde yapılan açıklamada kadınlar "**Radikal susma, tacize ortak olma**", "Tacize karşı suskun değil öfkeli, yalnız değil örgütlüyüz", "**Tacizci yazar, Radikal'de ne yazar?**", "Radikal susuyor, tacizciyi koruyor", "**Yaşasın kadın dayanışması**" vb. sloganlar atıldı.

Eylem boyunca Sedat Yurtdaş'ın fotoğrafının bulunduğu "**N'aptın Radikal**", "**Bu nasıl kafa**", "**Bu olmadı**" şeklinde Radikal gazetesinin ilk sayfasının manşetinin taşıdığı eylemde kadınlar; "**İddia değil gerçek, Sedat Yurtdaş hesap verecek**", "**Erkek yargı, kadını değil tacizciyi yargıla**" yazılı dövizler de taşıdı. Eylemde Yeni Demokrat Kadın

adına açıklama yapan **Alev Keser**, Yurtdaş hakkında dava açıldığını ve eril yargının takipsizlik kararı verdiğini belirtti. Yargının Yurtdaş hakkında takipsizlik kararı vermesinin ve hatta Yurtdaş'ı ödüllendirmesinin bir anlam ifade etmediğini belirten Keser, Sedat Yurtdaş'ın artık kadınların gözünde bir tacizci olarak kalacağını belirtti.

Sedat Yurtdaş'ın yazılarını

yayınlamaya devam eden Radikal gazetesi ile görüşme taleplerinin yanıtız kaldığını belirten Keser, "**Biz kadınlar ne eril yargı ne de Radikal gibi tacizcileri koruyan mekanizmaların peşini bırakacağız. Çünkü Radikal gazetesi her Pazartesi, gözümüzün içine baka baka hiçbir rahatsızlık duymadan bir tacizcinin yazılarını yayımlayarak tacize ortak olmaktadır**" dedi.

Kadınlar Radikal ile görüştü

Daha sonra Radikal gazetesi ile görüşme gerçekleştirildi. Yayın Koordinatörü **Muhittin Daniş**'la görüşen kadınlar, çıkışta yaptıkları açıklamada, kendilerine bu konuda Radikal gazetesi içinde tartışmanın devam ettiğinin söylendiğini ifade ederek şunları söylediler:

"**Muhittin Daniş, bize kendisinin kadının beyanını esas aldığıni söyledi ancak bizim sorumuz tek tek Radikal içindeki kişilerle değil. Biz Radikal'in tavrını merak ediyoruz. Radikal bugüne kadar Sedat Yurtdaş'ın yazılarını yayımlamaya devam ederek tacize ortak olmuştur. Bundan sonra da bu ortaklığına devam edecek midir? Süreci daha ne kadar uzatacaklar? Her Pazartesi günü Yurtdaş'ın yazılarını gözümüze sokmaya devam edecekler mi? Biz bu sorulara olumlu bir yanıt almadığımız ve Radikal Yurtdaş'ın yazılarını yayımlamayı devam ettirdiği sürece RADİKAL TACİZE ORTAK OLMAKTADIR!**"

Göğün yarısı

Toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesinde önemli bir eşik: Yerel Seçimler 2

B) Kadınlar için demokrasi ve eşitlik

Geçtiğimiz sayımızda toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin kadın üzerindeki tahakkümünden ve buna yönelik mücadele ve bilinç anlamında Gezi İsyanı'nın bir eşik olduğundan söz açmıştık. 30 Mart'ta gerçekleşecek yerel seçimlerin ise bu bilinç sıçramasının somut kazanımlarının sağlanabileceği bir süreç olduğundan bahsetmiştik. Şimdi ise yerel seçimlerin daha doğrusu yerel seçimler sonrası değişecek yerel yönetimlerin- bizler için anlamına dair bir-iki değininde bulunacağız.

Mevcut yaşam alanları (şehirler, mahalleler, köyler, kasabalar...) kadınları dışlayan cinsiyetçi bir planlamayla yönetiliyor. Üretime, politikaya, kültür-sanat alanlarına yani bir bütün toplumsal yaşama katılımı cinsiyetçi bakış açısı ile yok sayılıyor, kadına bu hak verilmiyor ve eve hapsolmesi, çocuğuna (varsa yaşlı, hasta aile bireylerine) bakması, "sağını süpürge etmesi", ille de susması isteniyor. Yerel yönetimleri kadın bakış açısıyla tartışırken ilk çıkış noktamız burası olmak zorundadır.

Parlamentoyu belirleyen (ya da halka zorla onaylatan) ve merkezietçi yönetimin olmazsa olmazı genel seçimlerin aksine yerel yönetimlerin belirlenmesi merkezietçi yönetimin daha az etkisi altındadır. Bu yüzden de buradan doğru demokratik alanlar inşa etme çabası kadınların toplumsal yaşam alanlarında yer alması mücadelesine olumlu katkılarda bulunacaktır. Bunun anlamı kadınların toplumsal yaşama katılımının güvence altına alınması için yerel yönetimleri zorlamak, tüm yerel kamu hizmetlerinin kadınların ihtiyaçlarını öncelendiği bir yerel yönetim yaratmak ve pozitif ayrımcılık ilkesinin hayata geçirilmesine olanak sağlamak için mücadele etmektir.

Şunu eklemeyi geçemeyeceğiz: Önümüzdeki yerel seçimler süreci bizler açısından öğretici ve deneyim hanemize yazılacak bir süreç olacaktır. Özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesinde kadının yerel yönetimlerde yer almasının; erkek egemen sömürücü sistemin baskı altına aldığı kadın potansiyelini/aclını/zengin fikirlerini açığa çıkaracak, kadının kendi yaşamına dair söz sahibi olabileceği, iradesinin özgürleşeceği bir yerel demokrasiyi inşa etme mücadelesine sağlayacağı katkı görmezden gelinemeyecek boyuttadır. Sokağının, mahallesinin, köyünün, kentinin inşasında söz sahibi olabilmesi ile yaşam alanlarının yüzü ezilenlerin yüzü olacak yani kadınlaşacaktır.

Bu tartışmalar elbette belli yönleriyle soryut tartışmalar... Esas olan bunu yaratacak mekanizmalardır. Yerel seçimler sürecinde devrimci, demokrat ve yurtsever platformlarda tartışılan "eşbaşkanlık ve fermuar sistemi", "kota" gibi uygulamalar bu söylediklerimizi hayata geçirebilecek mekanizmalardır. Hele de bu mekanizmaların "zorunlu" tutulması olmazsa olmazdır. Bunların dışında kadın meclislerinin, toplumsal cinsiyet eşitliği komisyonlarının oluşturulması ve bunun yerel yönetimlerde söz sahibi hale getirilmesi; kadının özgürlük mücadelesine, sosyal-siyasal-ekonomik yaşama katılımının ve temsiliyetinin gelişmesine yol açacaktır.

(Devam edecek)

"İddia değil gerçek, Sedat Yurtdaş hesap verecek!"

Tacize uğramasıyla arkadaşımızın başlattığı hukuksal süreçte verdiği dilekçenin ardından Cumhuriyet Savcısı **Sefa Suna** arkadaşımızın beyanına dahi başvurmaksızın soruşturmayı "takipsizlikle" sonlandırmıştı.

29 Ocak günü verilen yargı kararına tepki göstermek için Diyarbakır Adliye Sarayı önünde açıklama gerçekleştirdik. **Keskesor LGBTİ**, Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, **Yeni Demokrat Gençlik**'in destek verdiği basın

açıklamasını okuyan **Ezgi Gökalp** "Şimdi elini kolunu sallayarak giden tacizci ve tecavüzcülere bir yenisi daha eklenmek istenmektedir: Sedat Yurtdaş! Fakat 'erkek yargının erkekleri ödüllendirdiği bu düzene boyun eğmeyeceğiz!"

Cinsel şiddeti teşhir etmeye devam edeceğiz" dedi.

Gökalp, ayrıca, "**Sedat Yurtdaş'ın daha önce birçok kadına aynı saldırılarda bulunduğu ve bu kadınların baskılardan dolayı durumlarını kadın kurumlarına bildirmelerine karşın, resmi makamlar önünde dillendirememesi, bizim Sedat Yurtdaş'ın tacizci olduğunu bildiğimiz gerçeğini örtmemektedir. Tacizcileri aklayan eril hukuk sisteminde, bu davanın takipçisi olmaktan vazgeçmeyeceğiz! Biz bitti demeden, bu dava bitmeyecek**" dedi.

(Amed YDK)

Devletin “yol”suzluğunda at izi ile it izi yan yana!

17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonu ile doruk noktasını bulan Gülen Cemaati ve AKP arasındaki çatışma, artarak ve çok fazla cephede çeşitlenerek devam ediyor. Düne kadar işçi ve emekçi kitlelere, ezilen yoksul milyonlara saldırlarda kardeş, Kürt ulusuna ve azınlık milliyetlere düşmanlıkta si-perdaş ve emperyalizme uşaklıkta omuzdaş olanlar, bugün yine emperyal çıkarların ve yeni politik kamplaşmaların ürünü olarak birbirlerine girmiş haldeler.

Gelinen aşamada, daha önce gerçekleşen ve bakanların çocuklarını, yine birçok iş adamını ve belediye yetkilisini kapsayan tutuklama furyası ve açıklanan yolsuzluk dosyaları ile AKP, birçok noktada teşhir olmuş ve “kendi kitlesi” içinde dahi güvenilirliği sorgulanır hale gelmiştir. Karşılıklı yaşama geçirilen ve hegemonya mücadelesinde, rakibini tasfiyeye yönelik pratikler toplamda çürüyen bir sisteme, yolsuzluğa ve emperyalizme uşaklık temelinde devlete egemen olma çabasına işa-rettir. “Askeri vesayeti yıkmak” söyleminde omuz omuza yürüyenlerin, yeni vesayetler ile devlete egemen olma çabası bu temelde gözler önündedir.

At izinin it izine karıştığı devlet yolsuzluğunda, bugün AKP ve Gülen Cemaati arasındaki karşılıklı hamleler, bize on yıllardır devletin üzerinde yükseldiği kirli-karanlık işleyişi ve ilişkileri fazlaca teşhir ederken birçok cephede giderek daha da çürüyen; Kemalist-Ulusalcısıyla, Cemaatçisi ve “ılımlı” İslamcısıyla ellerinden emekçi halkın kanı damlayan bir devlet geleneğini de gözler önüne sermiştir.

MİT müsteşarı Hakan Fidan üzerinden süren tartışmalarla başlayan ve dersanelerin kapatılması gerilimi ile artarak yolsuzluk operasyonları ile tepe noktasını bulan AKP-Gülen Cemaati arasındaki atışmada, CHP ve MHP gibi düzen partileri de tartışmalara dahil olurken; gelinen aşamada onlarca politik gelişme yaşanmıştır ve mevzu bahis gelişmeler yaklaşan seçim süreci ile birlikte kamuoyunda çokça tartışılacaktır.

Sistem yeniden dizayn edilirken: Sallanan torbadan dökülenler...

Tartışmanın bir cephesinde AKP'nin uygulamaya soktuğu yeniden dizayn süreci vardır. Bu temelde birçok atama ve görevden alma uygulayan AKP, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yaptığı atamalarla, savcılarının emirlerinin yerine getirilmediği bir yürütme süreci yaratmış, Gülen Cemaati'ne yakın duran kadroları işlevsizleştirerek 2. ve 3. dalga operasyonları engellemiştir. Binlerce kişinin atamalar yoluyla işlevsizleştirildiği tabloda ülkede gelinen aşama, tırlarda ne olduğu bilinmeyen “devlet sırları”, elinden dosyaları alınan savcılar, boşa düşürülmek için odaları din-

lenen soruşturma savcılarıdır. Yani “ileri” demokrasi söyleminin ucube bir faşizm türevi olduğu bir kez daha ispatlanmıştır.

En son olarak da bu atamaların ve görevden almaların son ayağında, doğrudan soruşturmayı yürüten savcılar hedeflenmektedir. Ülkeyi on yıllardır Kanun Hükmünde Kararnamelerle (KHK) yöneten AKP iktidarı, yandaşlarına ve çıkarışlarına özel yasalar çıkarıp, rüşvet karşılığı imar izinleri verirken operasyon savcılarında müdahalede bulunmuş ve zaten mevcut olmayan hukukun üstünlüğü ilkesi söylem düzeyinde de tedavülde kalkmıştır.

Operasyonlarda tutuklananları ve onlarla doğrudan bağlantılı olan kendi prestijini kurtarmaya çalışan Başbakan, yaptığı müdahalelerle birlikte Muacet Korkmaz, Emir Eroğlu ve Rüşhan Bayar'ın tahliyesini sağlarken, Rıza Zerrab'ın malları üzerindeki tedbir kararının kaldırılmasına itiraz eden operasyon savcılarını Celal Kara ve Mustafa Erol'u dosyadan aldırdı. Bu hali ile soruşturmaya sonradan dahil olan savcı Ekrem Aydıner'in soruşturmaya tek başına bakacağı ve savcı Aydıner'in, savcı Celal Kara'nın yazdığı iddianameyi de çöpe atarak yenileyeceği kamuoyuna yansıyan bilgiler arasında. Celal Kara'nın hazırladığı iddianamede bir numaralı şüpheli olan Rıza Zerrab'a 37, eski İçişleri bakanı Muammer Güler'in oğlu Barış Güler'e 137 yıl ve eski Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan'ın oğlu Kaan Çağlayan'a da 336 yıl hapis cezası isteniyordu. Yine ek olarak Savcı

Celal Kara'nın Adliye'nin yedinci katında bulunan odası, kattaki kameraların yönü değiştirilmek suretiyle izlenmiş ve dinlemenin arkasında MİT'in olduğu iddiaları basına yansımış durumda. Yine Başbakan'ın İzmir Cumhuriyet Başsavcılığını arayıp “*Bu saate git. Cumhuriyet savcısını değiştir. Tüm kararları iptal et. Bu soruşturmayı durdur. Bunu yapmazsanız sonuçlarına katlanırsınız*” dediği de tutanaklarda geçmekte. Yine operasyona katılan polis amirlerine de “örgüt” suçlamasıyla dava açılacağı söylemleri gündemdedir. Yani toplamda tüm bu karmaşa içerisinde açığa çıkan, devletin çürümüş ve yoz halinin resmidir. Hukukun üstünlüğü, “ileri” demokrasi söylemleri ile yıllarca –ve Cemaat'le de kol kola- öğrencilerden avukatlara, doktorlardan gazetecilere kadar her yerden “örgüt” çıkarılanların; çıkarlar ters düştüğünde devleti “paralel” kılıp kendi vesayet anlayışları ile faşizmi örgütlediklerinin de ispatıdır.

Kim daha yolsuz...

Yolsuzluk operasyonlarının ardından düzen partileri cephesinde en sık gündeme servis edilen tartışma ise, kimin daha yolsuz olduğu ile ilgilidir. Birbiri ardına açıklanan dosyalar ve fotoğraflarla birlikte kimin diğerinden daha “kötü” olduğu kamuoyunun vicdanına sunulurken, bizler cephesinden ise neo-liberal piyasanın kuralsızlığının ve bürokratik kanalları sonuna kadar kullanma eğiliminin ispatıdır.

Bu cepheden alevlenen fotoğraf yarışı son günlerin en dikkat çekici tartışmalarından birisi haline gelmiştir. 17 Aralık operasyonunun ardından kamuoyuna yansıyan

verilerin ötesinde sadece, Başbakan'ın oğlu Bilal Erdoğan'ın başında olduğu TÜRGEV'in hesaplarında olduğu iddia edilen 99 milyon 999 bin 990 dolar şaibesi sürerken, Başbakan'ın İsviçre bankalarında 8 ayrı hesabının olduğu iddiaları da kamuoyuna yansımış haldedir. Başbakan'ın “altın tüccarı bir hayırsever” olarak lanse ettiği Rıza Zerrab'ın kimlerle ve ne şekilde ilişkilerinin olduğu fotoğraf tartışmasıyla beraber yeniden gündemleşmiştir.

AKP Grup Toplantısı'nda CHP İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Mustafa Sarıgül'ün yolsuzluk dosyasını açıklayan Başbakan'a misilleme olarak açıklanan fotoğrafta, Başbakan dahil tüm “yolsuzlar” tam kadro kadrajdadır. Yolsuzluk operasyonuna da kaynaklık eden bu ilişkiler; MİT tarafından hazırlanan bir belgede de şu şekilde geçmektedir: “*Rıza Zerrab'ın, Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan ve Muammer Güler ile mevcut ilişkisinin ortaya çıkması halinde, söz konusu hususların hükümet aleyhine kullanılabileceği değerlendirilmiştir.*”

Yani artık devletin tüm kurumlarının bilgisi dâhilinde ve açıktan yürüyen rüşvet ilişkileri, elden ele gezen binlerce dolarlık saatler ve ayakkabı kutularında servis edilen milyon dolarlar vardır. Konu özgülünde tartışmanın diğer cephesini temsil eden CHP de bu tablodan ve ilişkilerden azade değildir. Karşılıklı sallanan küfelerden, her klikten devletin, baştan ayağa bir yozlaşma halinde olduğu okunmaktadır. Bu noktada CHP'nin sicili, ihaleye fesat karıştıran vekillerden, İzmir vb yerlerdeki belediyelerin yolsuzluk sicillerinden okunmaktadır.

Seçimlere yüklenelim!

Başbakan'ın Gezi İsyanı özgülünde ortaya attığı “faiz lobisi” söylemi, açığa çıkan rüşvet ve yolsuzluk ağı ile berhava olurken, gelinen aşamada “rüşvetin ve rantın lobileri” hiç olmadığı kadar ayan beyan ve ortadadır. Bu temelde artık milyonların gözünde teşhir olan bir sistem gerçekliğinden bahsedebiliriz. “*Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak*” esprisi tam da böylesi süreçlerde anlam kazanmakta ve çağrıya dönüşmektedir. Çürüyen, yozlaşan ve her gün bir pislüğü daha açığa çıkan sistemin yollarında at izi ile iti izinin yan yana olduğu koşullarda devrim mücadelesini büyütme, güncelin en anlamlı çağrısıdır.

İçinden geçtiğimiz yerel seçimler sürecinde; tüm cephele ve yönleriyle düzen partilerinin en geniş teşhirini sağlayarak devrim mücadelesinin koşullarını genişletmek ve bu temelde mücadeleyi büyütme için yerel seçimler politikamıza daha güçlü sarılmak ve Demokratik Halk Devriminin çağrısını en geniş kitlelerle taşımak sürecin omuzlarımıza yüklediği en elzem görevdir.

Rojava Demokratik Özerkliği: GERİCİLİĞE KARŞI DEMOKRASİ!

Bu Suriye'ye karşı enternasyonalist bir görev olarak görülmelidir. Bu acımasız sefalet ve felaket ortamında Rojava'nın kazanımları demokratik ve barışçıl kazanımlar olarak tanımlanmalı ve sahiplenilmelidir.

Bir yandan Cenevre-2 görüşmeleri diğer yandan ise Cizîre, Kobani sonra da Êfrin'de ilan edilen demokratik özerklik. Suriye meselesinde son sürecin en önemli iki gelişmesi bunlar.

Birincisi, masa başında ne çıkacağı belli olmayan, rejim güçleri ile "muhalif" güçlerin henüz doğrudan temas kurma noktasına bile varmayan bir başarısız girişim. Yasak savma kabilinde bir toplantı. Ancak bir hafta boyunca tarafların doğrudan (yüzyüze) diyalog kurma noktasına bile taşınamaması fiyaskonun boyutunu göstermesi açısından çarpıcıdır.

Olası bir anlaşma olsa dahi bunun sahada pratikleşmesi olasılık dahilinde değildir. Çünkü masa başındaki Suriye Devrimci Muhalifleri Koordinasyonu (SMDK) temsil yeteneği olmayan, mülteci karakterli, Türkiye'nin tepeden organize ettiği ve sonra da Suudilere kaptırdığı bir niteliğe sahiptir. Konferansa giderken ise parçalanarak ve daha da zayıflayarak gitmiştir. Bu olmasaydı bile, bu örgütün alanda silahlı güçleri ve önderlik ettiği bir güç bulunmamaktadır. Ki bir dizi savaşçı örgüt bu oluşumu ve alacağı kararları tanımayacağını zaten ilan etmişti. Bu koşullarda yapılan konferansın Suriye yönetiminin propaganda kürsüsüne dönüştüğünü söylemek yanlış olmayacaktır.

Sonuç olarak, Cenevre-2 görüşmeleri Esat karşıtı güçlerin masada temsiliyetini bulmadığı, ciddiyetten yoksun bir ortamda gerçekleştirildi. Emperyalistlerin bu gayri ciddi yaklaşımı, Suriye'de mevcut durumun devam etmesini açıktan beyan etmekten başka bir anlama gelmiyor.

Ancak durumun aynı minvalde gidemeyeceği, gitmeyeceğine dair de pratik adımlar hayat bulmaktadır. İşte ikinci gelişme de budur. Kürtler bu konferansta kimliklerini yok sayan ve SMDK gibi cürmü kadar bile yer yakmayan oluşum içinde eritmeye çalışılan tutumlara net bir tavır aldı. Bu tavır Rojava'da yeni hamlelerle de taçlandırıldı. Sırasıyla 22 Ocak'ta Cizîre, 27 Ocak'ta Kobani ve 29 Ocak'ta Êfrin'de demokratik özerklik ilan edildi. Kürtlerin önderliğinde Arap, Ermeni, Süryani, Çerkez vs. topluluklarının temsil yeteneğini de taşıyan bir niteliğe sahip bu özerklik. Bu hamle, kuşkusuz Suriye'deki gelişmeleri etkileyecek niteliktedir.

İlan edilen kendi kendini yönetme iradesi, siyasal, ekonomik, yönetsel anlamda sağlayacağı başarılar, Suri-

ye'nin içinde bulunduğu felaket, kan ve gözyaşı ortamında bir çekim merkezi ve model olarak yükselme potansiyeline sahip. Suriye'de yaşanan karmaşa ve kaos ortamı bu oluşumun hem temel bulmasına olanak sunuyor, hem de abluka ve saldırı tehdidi altında bulunmasını beraberinde getiriyor.

Kürtlerin herhangi bir statü kazanmasına yönelik bir bütün ilhakçı devletlerin alerjisi bilinmektedir. Her biri kendi "birlik ve bütünlüğünü" tehdit etmeyecek karakterde, bir nevi kendi hamiliğinde bu oluşumları şekillendirmek istiyor. Aksi durum ise bu ilhakçı devletlerin düşmanlaşma tutumu ile karşılaşmaktadır. Rojava'nın bu haliyle gerek Suriye devletinin gerekse de TC'nin potansiyel tehdit algısında olduğu açıktır. Zira Suriye'de belirsizliğini sürdüren bu durum, henüz kimin kazanacağını belli olmadığı koşullar, şimdilik bu devletlerin bekle gör politikası izlemesini zorunlu kılıyor.

ÖZERKLİĞİN ZAYIF VE GÜÇLÜ YANLARI!

Ancak özellikle Türkiye'nin tavrının Kürt Ulusal Hareketi ile barış görüşmelerinin gidişatına göre daha da beraklaşacağı görülüyor. Aynı şekilde Rojava'daki özerklik ilanı bu diyalog sürecini de doğrudan etkileyecek niteliktedir. Zira Kürt hareketinin ve Abdullah Öcalan'ın Türkiye dışında İran ve Suriye Kürdistanı'nda ideolojik, politik ve örgütsel etkinliği Kürt meselesini TC'nin sadece bir iç sorun bağlamında düşünmeyeceğini belli etmektedir. Diğer ilhakçı devletlerin de Rojava meselesini aynı bakış açısıyla değerlendirmeye tabi tutma zorunluluğu vardır. Zira buraya yönelik alınacak tutum içinde, buldukları koşullarda bir bütün geniş bir örgütlenme temeli olan Kürt Ulusal Hareketini karşılarına almak, kendi cephesini daraltmak anlamına gelmektedir.

Rojava'da yaşanan durum ayrılma perspektifi olmayan, tam tersine Suriye bütünlüğü içinde ilan edilen bir özerkliktir. Bu özellik burjuva-feodal egemenleri belli oranda teskin eden bir durumdur da. Daha kabul edilebilir bir duruma vesile olmaktadır. Hatta Rojava özerk alanı ilanında Kürdistan vurgusunu dahi yer almamaktadır. Bu anlamda biçim değil içerik önemli denilebilir. Bu doğru bir yaklaşım olur. Ancak Ortado-

ğu'da sembollerin, siyasetin niteliğini belirleme karakteri göz önüne alındığında, Kürdistan vurgusu olmaması orada oluşan statünün ulusal niteliğine yönelik meşruiyet sorununu da doğurma potansiyeli vardır.

Bu durum ezen ulus egemenleri açısından, ulusal sorunun tarihsel eğiliminin olgunlaşması noktasında bir avantaj olarak algılanacaktır. Ulusal sorun bağlamında bu noktada vurgunun olmaması kuşkusuz ezilen ulus aleyhine bir taviz olarak değerlendirilebilir.

Ancak bu yaklaşımın bir politik karşılığı ve dönemsel avantajları; bir arada yaşama iradesini ve bu bağlamda kendi statüsüne Suriye çapında meşruiyet kazandırmasını sağlayacak, saldırılara karşı kendi cephesini genişletecek taktik avantajları vardır. Ki görünen o ki, bu durum gözetilerek, bu yaklaşım benimsenmiştir. Ancak yine belirtelim ulusal sorunun belirgin, net ifade edilmesinde sembolik anlamda bir geri adım niteliği de vardır. Ancak bu şimdilik tali bir durumdur. Zira esas olan başta Kürt ulusu ve diğer ezilen milliyetlerin bu karmaşık ve felaket ortamında kendini gerçekleştirebilecek, toplumsal gelişimi ileri taşıyacak koşulları yaratmasıdır.

Rojava bu anlamda buna elveren, bu durumu sağlamlaştıran, savaş ve felaket ortamında farklılıkların bir arada, demokratik bir zeminde kendi kendini yönetmesine vesile olan koşulları sağlayacak bir yönelim içindedir. Bu gelişme ve hamle sahiplenilmeli, güçlendirilmesi için enternasyonal temelde bir mesele olarak ele alınmalıdır. Burada yaşanan gelişmelere üst düzeyde bir duyarlılık gösterilmelidir.

Kürt Ulusal Hareketi ile birlikte bu süreci destekleyecek, buna omuz verecek, statünün sağlamlaşmasına katkı sunacak her türlü organizasyon içine girilmelidir. Bu dayanışma somut, güncel bir görevdir. Rojava'nın üzerinde ablukanın ve zayıf düşürmeye yönelik hamlelerin özellikle Türkiye cephesinde gizli ya da açık biçimde devreye sokulacağı bilinmelidir. Buna karşı politik tutum olarak, mücadele konusu yaparak eylem ve etkinlikler içinde olmak devrimci bir sorumluluk olarak görülmelidir.

Özellikle var olan savaş, kan, gözyaşı, katliam ve her türlü baskının Suriye halkına reva görüldüğü koşullarda, Rojava bunun en belirgin elle tutulur alternatifidir. Devrimci sorumluluk burada devrimci, demokratik ve en ileri olanı sahiplenmektir. Demokratik muhtevası en ileri olana karşı devrimci sorumluluk duymaktır. Burada yaşanan demokratik ve ilerici hamle, Suriye için bir çözüm ve seçenek olarak propaganda edilebilir.

Esat mı, muhalifler mi seçeneği ile kafası karıştırılan Türkiye halkına, emperyalistlerin vekaletiyle sürdürülen gerici bir iç savaşta bir tarafta durması bizzat içinde olan Türk egemen sınıfları, bu propagandayla adeta halkın bilincini felç etmektedir. Suriye'de bunların dışında emperyalist güçlerden birine dayanmaksızın ve oradan beslenmeksizin kendi öz gücüyle demokratik oluşumların ve güçlerin varlığı halka gösterilmeli, savaş ve katliamlara karşı bunun bir çözümü içerdiği anlatılmalıdır. Bu, Suriye'ye karşı enternasyonalist bir görev olarak görülmelidir. Acımasız sefalet ve felaket ortamında Rojava'nın kazanımları demokratik ve barışçıl kazanımlar olarak tanımlanmalı ve sahiplenilmelidir.

Hindistan'da kadınlar yalnız değil, örgütlü!

Hindistan'da, resmi verilere göre, her 18 saatte bir kadın tecavüze uğruyor. Kadın örgütleri ise bu sayının çok daha fazla olduğuna dikkat çekiyor. 2011'de polis

kayıtlarına geçen 256.329 suçtan 228.650'sinin kadına yönelik işlenen suçlar olduğu kaydediliyor.

Her geçen gün, saat bu rakamların daha da artmasına karşı kadınlar "suskun değil öfkeli, yalnız değil örgütlü".

Tehlikedeki Kadınlar Derneği (Women In Distress Union) olarak cinsel saldırıla-

ra karşı uzun zamandır örgütlü bir şekilde direnen kadınların kurduğu bu dernek 1983'ten bu yana mücadele veriyor.

"Bambu sopalı kadınlar" olarak da tanınan ve kadınların taciz ve tecavüze, namus cinayetlerine, şiddete ve cinsiyet ayrımcılığına maruz kalması üzerine pembe giyen kadınlardan oluşan Gulabi

ise haksızlıklara ellerine sopalarını alarak direniyorlar. Gulabi, eskiden kamuda bir sağlık çalışanı ve "bir çocuk gelin" olan beş çocuk annesi Sampat Pal Devi tarafından 2006 yılında kuruldu. Hindistan medyasında olumlu bir şekilde yer alan grubun 2008 itibarıyla 20 bin üyesi var ve Paris'te de bir temsilcilğe sahip.

NATO Zirvesi'ne protesto

Her yıl Almanya'nın München şehrinde toplanan NATO Güvenlik Zirvesi'nin bu yıl 50. toplanma yılı olması dolayısıyla ayrı bir önemi var. "Güvenlik Zirvesi" adı altında saldırı ve silah pazarlaması yapılan zirvenin bu yıl gündemini ağırlıklı olarak Suriye oluşturmaktaydı. Güvenlik ve saldırı zirvesi, yaklaşık olarak 5 bin kişinin katıldığı miting ve ardından yapılan yürüyüşle protesto edildi.

Yürüyüş boyunca renkli görüntülerin olmasının yanı sıra NATO ve Alman devletinin politikaları protesto edildi. "Alman roketlerinin Suriye'de El Kaide'nin elinde ne işi var?" vb. sorular protestonun öne çıkan yanlarıydı. Türkçe ve Almanca konuşmaların yanında Kürtçe müziklerin de yürüyüş boyunca çalması dikkat çekti. Yürüyüşte **Partizan**, **ATİF**, **Yeni Kadın**, **YDG**, **AGİF** ve Kürdistanlılar da flamlarıyla yer aldılar.

ATİK'ten Tayland halkı ile dayanışma

H. Merkezi: 21 Ocak tarihinde Tayland Devleti, Bangkok ve çevre bölgeleri için 3 aylık olağanüstü hal ilan etti. Devlet olağanüstü hal ilanının sebebini daha çok insanın ölmesini engellemek amaçlı olduğunu iddia ederken şu ana kadar 10'u aşkın kişi öldürüldü ve yüzlerce yaralı hastaneye kaldırıldı. Hükümet istifa çağrılarını ile sokağa dökülen Tayland halkına destek olmak için ATİK- Enternasyonal İlişkiler Komitesi yazılı bir açıklama yayımladı.

ATİK açıklamasında "Protestoculara karşı devlet şiddetini sertçe kınıyor ve tutuklanan aktivistlerin derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz. Tayland kitleleriyle dayanışma içerisinde olduğumuzu beyan ediyor, uluslararası kamuoyunu Tayland halkı ile dayanışmaya çağırıyoruz" diyerek açıklamasını sonlandırdı.

Ukrayna'daki kitle hareketi ve faşist örgütler

AB devletleri her fırsatta gelişebilecek ilerici bir hareketin önüne kapatmak için ülkelerindeki ırkçı ve faşist partileri destekliyorlar. Diğer taraftan Rusya emperyalizmi geri kalmıyor, Doğu Avrupa ülkeleriyle olan ekonomik ve askeri anlaşmalardan kaynaklı onlara sürekli saldırarak baskı altında tutmaya çalışıyor. İnsan hakları ihlalleri noktasında son yıllarda basında sürekli öne çıkan Rus devleti, Aralık ayında Pussy Riot kadın aktivistleri serbest bıraktı ve Ukrayna'daki ekonomik paketler konusundaki baskıları biraz daha hafifletti. Bunun esas nedeni, Ukrayna'da Rusya'ya yönelik gelişen karşıt hareketlerken, diğer bir neden ise, Sochi'de yapılacak olimpiyatlardır.

Ukrayna'da, Rusya karşıtı ve AB destekli hareketler bulunmaktadır. Bunları Lenin heykellerinin yıkılmasında gördük...; Ukrayna'daki kitle hareketinin sendikaların, kitle örgütlerinin, aydın ve sanatçıların katıldığı bir harekettir. Ancak ne var ki bu hareketten AB'li emperyalistler yararlanmak istemektedir. Ukrayna hükümeti de yapılan eylemlere şiddetle saldırıyor ve bu durum Batı Avrupa emperyalistlerinin işine yarıyor. Buna bağlı olarak da Ukrayna'da gelişen bu hareket içinde aşırı sağcı ve faşist örgütlerin varlığı meselenin karmaşıklaşmasına neden olmaktadır. Resmi aşırı sağcı ve anti-semitist siyasi parti Swoboda (Özgürlük), neo-faşist partisi olan NPD'nin "kardeş örgütüdür". Swoboda, Ukrayna'daki AB destekli mitinglerin örgütleyicilerinden birisidir. Alman Dışişleri Bakanlığı ve AB Dış İlişkiler Temsilcisi olan Catherine Ashton'un temsilcileri Brüksel ve Berlin'in isteği üzerine Kiev'de hükümet değişikliği yaratmak için ülkedeki aşırı sağcılarla iş birliği yaptı/yapıyor.

Swoboda Partisi, 2004 yılında SNPU (Ukrayna Sosyal-Milliyetçi Partisi) içinden çıktı. SNPU eski resmi neo-faşist bir parti ve Swoboda da onun daha radikal ve aşırı halidir. Bu faşist-milliyetçiler 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında Batı Ukrayna'da Nazilerle birlikte sayısız katliam yapan işbirlikçileri açıktan örnek vererek savunuyor. Örneğin, Swoboda OUN (Ukrayna Milliyetçilerin Örgütü) önderi Stepan Bandera'yı anıyor ve savunuyor. Bandera'nın askeri birlikleri Nazilerle beraber Sovyetler Birliği'nin işgalinde yer almış ve Lviv'de (Lemberg) yaşayan Yahudilere karşı katliamlarda yer alarak, bizzat emri vermiştir. OUN tıpkı Hırvatistan'daki Ustascha ve Slovenya'daki Hlinka Garda gibi faşizmin bir uzantısıdır. Bugün sözüm ona faşizmin "yasak"landığı ve propagandasını yapanların hapis

cezası çarptırıldığı söylentileri bu gerçekle çelişmektedir. "Yasaklanmasına" rağmen hızlı bir şekilde gelişen faşist örgütler, emperyalist kapitalist sistem tarafından -yarın ortaya çıkabilecek bir devrimci dinamiği bugünden engellemek için destekleniyor ve besleniyorlar.

Swoboda Parti Genel Başkanı Oleh Tjahnybok "biz sosyal nasyonalistleri" gibi söylemlerle seçim kampanyasında propaganda yapmakta ya da sürekli olarak "üçüncü devrim" üzerine Ukrayna "ulus"undan "ulusumuz kan ve ruhun birliğidir" diye bahsetmektedir. Bu sağcı örgütler AB'ye girilmesini şartsız koşulsuz savunarak "ülkeyi Moskovalı-Yahudi mafyadan kurtaracağız" vaatleri ile büyük mitinglerde destek toplama çalışıyorlar.

Bahsi geçen örgütler şiddet kullanmaktanda geri kalmayıp özellikle sol ve devrimci sendika ve kurumların eylemlerine saldırıyorlar. Yakın zamanda Swoboda üyeleri kendi parlamento temsilcilerinin önünde Bağımsız Sendika Birliği'nin çadırına saldırdı ve aktivistlerini dövüp biber gazı sıktılar. 11 Eylül 2013 tarihinde Kiev'de Bağımsız Öğrenci Birliği'nin temsilcisi Pawlo Myrenow sağcıları tarafından dövülüp iki yerinden bıçaklandı. Swoboda özellikle Batı Ukrayna'da küçümsenmeyecek bir güç haline gelmiş durumdadır. Örneğin 2012'deki parlamento seçimlerinde Lwiw bölgesinde % 38 oy aldı.

Bu örgüt, NPD'nin yanı sıra Britanya'nın Milliyet Partisi ve Macaristan'ın Jobbik örgütü ile ortak çalışıyor. Bu faşist örgütler 2012 yılında Hırvatistan'da "AB Ulusal Cephe" kurma amaçlı bir araya geldiler, bu çalışmanın içinde Fransa'nın Frente Nacional ve Avusturya'nın FPÖ gibi partileri de yer alıyor. Bunun dışında yukarıda bahsettiğimiz gibi faşist partiler AB dış işleri temsilcileri ile görüşüyorlar. Mesela 2013 yılının ilkbaharında Swoboda başkanı ve AB diplomatları arasında resmi görüşmeler yapıldı. Ağustos 2013'te Brüksel'de bir Swoboda şubesi açıldı. Büronun açılması AB ve NATO ile olan ilişkilerin güçlendirilmesi amaçlıdır.*

Ukrayna'daki süreç konusunda çeşitli açıklamalarda bulunan eski boks dünya şampiyonu Vitali Klitschko, AB'nin propagandasını yapmaktadır. Almanya'nın Ukrayna'daki ekonomik yatırım yapma konusunda Vitali Klitschkoda süreçten genel olarak faydalanmaktadır. Partisi UDAR, Almanya'nın Konrad Adenauer Vakfı'ndan destek alıyor. UDAR birçok konuda Swoboda ile birlikte hareket ediyor. Öte yandan Ukrayna'da eşcinsel ve lezbiyenlerin evlenme yasası konusunda

yoğun tartışmalar yaşanmakta. Hükümet böyle bir yasa istemiyor. Buna karşı Ukrayna LGBT kurumu protestolar düzenledi ve bu konuda Klitschko "eşcinsel ve lezbiyenler evlenme hakkına sahip olmalı" derken; diğer taraftan basın toplantılarında dalga geçmesine homoseksüelleri ve dolayısıyla onların haklarını da küçümsüyor. Bu durum muhalefet kesiminin özellikle LGBT kurumlarının tepkisini çekti. Böylece tam nerede durmak istediğini resmi olarak beyan etmeyen Witali, kendisine güzel bir "nakavt" çekti. Sol muhalifler Klitschko'nun AB destekleyerek batının Ukrayna'ya yönelik ambargo uygulaması düşüncesinin (böylece hükümet sıkışacak diye) hükümete değil kitlelere zarar vereceğini söylüyor. Yani Klitschko çözümü AB emperyalistlerini desteklemede görüyor.

Muhalefet ve anti-emperyalistlerin tavrı ne olmalı?

Dikkatlice bakacak olursak; Doğu Avrupa'da batılı emperyalistlerin desteğindeki ırkçı hareketler hızla ilerliyor ve sol-muhafif, demokrat ve devrimci çevreler yoğun saldırı altında. Mesela, geçen ay (Aralık 2013) Macaristan'ın Schopron şehrinde yapılan metal işçileri mitinginde işçilere Jobbik faşist örgütü tarafından saldırıldı ve sendika temsilcileri dövüldü.

Mitingdeki metal işçileri esas olarak otomobil sanayisinde Daimler gibi şirketler için üretim yapmaktalar. Emperyalistler Doğu Avrupa'dan "ucuz emek gücü" politikasından faydalanmak istiyor ancak oradaki işçi hareketi geliştikçe demokratik haklar da gelişecektir, dolayısıyla emperyalistler bunu engellemek istiyor.

Açık bir gerçektir ki çözüm ne AB ne de Rus emperyalizmi ya da herhangi bir başka emperyalist güçtedir. Avrupa Birliği Ukrayna'ya bağımsızlık getirmeyecektir. Bunu görmek için Doğu Avrupa konusunda diğer ülkelere bakmak yeterlidir. Öte yandan Ukrayna'da gelişen emekçi hareketi önemli ve olumlu bir gelişmedir. Ülkede sol, demokrat ve özellikle devrimci hareketin zayıf olmasından kaynaklı faşist-ırkçı hareketler daha çok ön plana çıkıyor. Ancak Ukrayna devrimci hareketi var olan gücü ile bugünkü kitle hareketi içinde yer almaktadır. Avrupa kıtasında militan, anti-emperyalist ve devrimci mücadelenin ana merkezlerinden biri olmaya gebecektir.

Kaynaklar:

(*) "Zukunftspläne für die Ukraine", 7.12.2013, www.german-forgein-policy.com

(ATİK ENİLKOM)

Kopuş için ÖRGÜTLEN!

Yerel seçimlerde burjuva düzen partilerine ve onun temsilcilerine, belirledikleri adaylarına bir tek oy bile vermeyerek öfke ve kin örgütlenmelidir. Düzen partilerine "Tek bir oy bile yok" perspektifiyle güvensizlik ve öfke örgütlenmelidir.

Partizan, yerel seçimlere ilişkin politik görüşlerini açıklayarak, politikasının amaç ve niyetinde **Demokratik Halk Devrimi propagandası** olduğunu deklare etti. Sınıf bilinçli proleterler, **somut-güncel-taktiksel** tüm çalışmalarını **stratejik hedeflerine** uygun olarak belirler, ona hizmet etmesini amaçlar.

Her türden ekonomik-politik-kültürel, demokratik hakkın savunulup korunmasında, temel hak ve özgürlüklerin elde edilmesi mücadelesinde sınıf bilinçli proleterlerin en önde olma, bu mücadeleyi politik iktidar mücadelesinin bir parçası haline getirme zorunluluğu ve görevi vardır. Ezenler tarafından gerçekleştirilen her türden haksızlık, adaletsizlik, eşitsizlik ve saldırı karşısında durmak, örgütlü mücadele yürütmek bizlerin görevidir. **Her türden ekonomik-demokratik-kültürel mücadele, politik iktidar hedefine doğru atılan güçlü bir adım olduğu bilinçle örgütlenmelidir.**

Seçim faaliyeti dahil olmak üzere her mücadele ve çalışma Demokratik Halk Devrimi mücadelesine hizmet etmeyi, onu geliştirip güçlendirmeyi, kitleleri kendi sorunları etrafında örgütleyip savaştırmayı amaçlamalıdır. Ne demokratik haklar mücadelesini reddetmek ne de bu mücadeleyi Demokratik Halk Devrimi mücadelesinden koparmak gibi bir yanlışlığa girebiliriz. Sıkça düşünülen yanlışlıklardan biri demokratik hak alma mücadelesini yeterince önemsememe, bu yönde yürütülen mücadeleye aktif ve etkin bir şekilde örgütlü olarak katılmama, bu mücadeleyi reformist anlayış ve kesimlerin faaliyeti olarak düşünmedir. Sınıf bilinçli proleterler bu mücadeleyi de örgütler ancak hedef ve amacını orayla sınırlandırmaz.

Her türden demokrasi mücadelesini Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir parçası ve bileşeni haline getirmeliyiz. İrili ufaklı, sayısız kü-

çük mücadelenin büyüyüp, gelişmesi, kitleselleşerek güçlenmesiyle Demokratik Halk Devriminin zorlu yolu açılacaktır. Küçük çaplı, sayısız demokratik-politik, legal-illegal, silahlı-silahsız, kır-şehir mücadele biçim ve yöntemi kendisini her yönüyle daha ileri düzeyde örgütleyerek orta ve büyük çaplı mücadeleleri büyütecek ve bu mücadelelerin çeşitli türden farklı düzeydeki örgütlenmeleriyle politik iktidarın ele geçirilmesinin yolu açılacaktır.

Sınıf bilinçli proleterlerin her taktik (seçim) mücadelesi stratejik (Demokratik Halk Devrimi) mücadelesine hizmet etmeyi amaçlamalıdır. Yerel seçim politikası ve bu yönde yürütülecek çalışma ve örgütlenmeler stratejik mücadeleyi hedeflemelidir. Bütün çalışma ve örgütlenmeler **parça-bütün, özel-genel, taktik-stratejik, tali-esas, reform-demokratik devrim diyalektiği içinde ele alınmalıdır.** Esası-bütünü, stratejiyi asla unutmadan parçaya-özele-taktiğe yüklenmeliyiz.

Demokratik devrimi asla ihmal edip gölgelemeden çeşitli reform talepleri için mücadele yürütülmelidir. Demokratik halk devrim mücadelesi esas alınarak, onun yolunu açarak, güçlendirip hedefine varmayı kolaylaştıracak tarzda çeşitli reform talepli mücadeleler örgütlenmelidir. Sadece elle tutulur somut talepler mücadelesini esas alıp Demokratik Halk Devrimi mücadelesini unutanlar ya da ihmal edip, bir kenara koyanlar reformistlerdir.

KİTLELERİ DEVLETEN KOPAR

Sınıf savaşımında her türden güncel-taktik-dönemsel mücadele, kitleleri devletten koparmayı amaçlamalıdır. Devletin ekonomik-politik-psikolojik etkisinden kitleleri parça parça koparmak asıl olandır. Her çalışma ve örgütlenmede olduğu gibi yerel seçim çalışmasında da amaç

kitleleri devletin ideolojik-psikolojik politik etkisinden kurtarmak olmalıdır. Devletin kitleleri işsizliğe, yoksulluğa ve yokluğa iten acımasız sömürü politikası her yönüyle en somut, en anlaşılır-görünür, canlı biçimde teşhiri yapılmalıdır.

Son süreçte ortaya çıkan, yaşanan rüşvet-yolsuzluklar karşısında halkın öfkesi daha uygun koşullarda örgütlenebilir. Bir yandan efendilerin, patronların, tefecilerin, bürokratların, burjuva politikacıların ceplerine milyonlar-milyarlar akarken diğer yandan acı ve çile içinde yokluk ve yoksulluğa mahkum edilerek kölece yaşama itilen milyonlarca emekçi, sefalet içinde yaşamak zorunda bırakılmaktadır.

Bir yandan sefalet artarak, büyüyüp, çoğalıp ülkenin her yanına yayılırken diğer yandan aşırı zenginlikler bir avuç tefecinin-tüccarın-kompradorun-bürokratin elinde toplanarak, birikerek merkezileşmektedir. Uçurumlara varan bu isyan ettirici eşitsizlik, adaletsizlik, haksızlık mevcut burjuva-feodal sistemin yüzyıldır değişmeden devam eden gerçekliği-dür. Bugün dünden daha fazla görülür-anlaşılır-kavranır biçimde kitleleri ikna etme, onları etkileme, örgütlenme zemini vardır.

Bugün dünden daha fazla derdimizi halka anlatma zemini bulunmaktadır. İnandırıcı, ikna edici, aydınlatıcı tarzda sabır ve özenle kitlelere anlatıldığında onlar sömürü ve baskıya dayalı köhnemiş sistemi daha iyi tanıyacak, daha fazla öfke duyup devletin etki gücünden kurtularak, yüzünü devrimcilere çevirecektir. Devletle emekçiler ve ezilenler arasındaki bağ, dünden daha fazla zayıflamış-gevşemiş durumdadır.

Tam da buradan sisteme, onu var eden temele, yaşamını sürdüren kurumlarına, politikalarına ve sonuçlarına yüklenerek, kitlelerin zalim ve soyguncu devletten kopuşu hızlandırılmalıdır.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Adem Asal: 1967'de Ardahan Hanak Yalçılı köyü doğumlu demokrat bir ailenin çocuğu olan **Adem Asal (Haşim)** Proletarya Partisi ile 90'lı yıllarda Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde öğrenciyken tanıştı.

1990 yılı Nisan ayında yapılan bir operasyonla tutuklandı. Kısa bir süre tutuklu kaldıktan sonra tahliye oldu. 1992 Ocak ayında bir operasyonda yine gözaltına alındı ve tutuklanarak Kayseri zindanına götürüldü. Tam bir ay sonra Şubat 1992'de 10 yoldaşıyla birlikte firar etti.

Kitlelerin devlete duyduğu öfke ve taşıdığı güvensizlik büyütülüp çoğaltılmalıdır. Halkı devletten kopardığımız her yerde, proleter devrimcilerin ikinci büyük görevi olan halkı kendi sorunları etrafında örgütlemek başlar. Bu iki görev iç içe, birlikte ele alınmalıdır. Bu mücadele basitten karmaşığa, küçükten büyüğe, evlerden-sokaklara, sokaklardan mahalle ve semtlere doğru bir gelişim çizgisi izleyecektir.

Yerel seçimlerde burjuva düzen partilerine ve onun temsilcilerine, belirledikleri adaylarına bir tek oy bile vermeyerek öfke ve kin örgütlenmelidir. Düzen partilerine **"Tek bir oy bile yok"** perspektifiyle güvensizlik ve öfke örgütlenmelidir. Yoksulluk ve yokluğun, işsizlik ve güvencesizliğin, haksızlık ve adaletsizliğin en çok yaşandığı sokak-mahalle-semtlerden çalışmalara başlamak gerekir. Yoksul Kürt emekçileri, Aleviler, kadınlar arasında propaganda ve ajitasyon çalışması yürütülmelidir. Onların sorduğu, merak edip öğrenmek istediği, karşı karşıya kaldıkları her soruya ve soruna ikna edici, inandırıcı, güven verici bir şekilde yanıtlar vermek gerekir. Yanıtını veremediğimiz, zorlandığımız, yetersiz kaldığımız her konu, her soru ve sorunu yerine getirmemiz bir **GÖREV** olarak algılamalıyız. Unutmak, ihmal etmek, ertelemek, yok saymak, **"nasıl olsa bir daha karşılaşmayız"** yanılığımıza düşmemek gerekir.

Yerel seçim çalışması büyük bir ciddiyetle, hedef ve amaçları belirlenmiş bir plan ve program çerçevesinde ele alınıp özen ve dikkatle örgütlenmelidir. Yüzeysel, genel geçer, üstünkörü bir çalışma yürütülmemelidir. Bütün yoldaşlar **"CİDDİYET-OLGUNLUK ve SORUMLULUK"** içinde 2014 yerel seçim çalışmasına seferber olmalıdır. Kadın-erkek, her yaşta yoldaşı büyük bir görev beklemektedir.

Parçalanan sadece AKP-Gülen koalisyonu mu?

AKP ve Gülen Cemaati arasındaki kavga birçok açıdan değerlendirmeye tabi tutuldu. Devlet içindeki egemenlik meselesi, Kürt meselesine etkileri, dini muhtevası, ekonomiye dair etkileri vs. şeklinde bir dizi yönü irdelendi. Bunların yanında özellikle bölgesel politikalar açısından da bu çatışmanın çok önemli bir yanı söz konusudur. Zira belirlenen hedef bölgesel şekillenmede Sünni bloklaşmayı sağlamaktır. Bu hedef doğrultusunda şekillenişin tümüyle berhava olduğu bugün açısından berraklaşmıştır. Sünni bloklaşma ve bu ekseninde bölgesel değişim ve şekilleniş projesi "Arap Baharı"yla çatlamış ve paramparça olmuştur. Bu durum bugünkü çatışmanın da temellerini oluşturmuştur.

Türk egemen sınıfları uzun zamandır bölgenin şekillenmesinde "ABD ile ortak ajanda" doğrultusunda bir çalışma yürütüyordu. Bu çalışmanın muhtevasının Suriye'yi ve İran'ı, ABD ve AB emperyalistlerinin zincirine bir şekilde bağlamayı hedeflediği gizlenmeden ifade ediliyordu. Bunun enerji hatları ve Rusya ile ilintili olduğu biliniyor.

Bu bağlamda Kürt meselesine yeni bir kimlik kazandırılması, Filistin-İsrail meselesinin aynı şekilde asgari bir çözüme kavuşturulması, Arap ülkelerinin bir şekilde neo-liberal politikalara üst yapıda uyumunun sağlanması, Mağrip coğrafyasının soğuk savaştan kalma yönetim biçiminin ve zihniyetinin restore edilmesi gibi bir dizi kapsamlı değişikliği içeren bir süreç ön görüldü. Türkiye bu sürecin taşıyıcı unsuru, etkin öznesi ve rol modeli olarak kendini görev amade kıldı.

Türk egemenlerinin bölgedeki yüksek çıkarları, onun kendi içinde de bir restorasyona gitmesini dayatıyordu. Bu bağlamda Kürt meselesi sürece uygun şekillenmeli, katı Kemalist laikçi sisteme biraz din aşısı yapılmalı, neo-liberalizme üst yapıda tam bir uyum süreci (ki bu AB politikasıdır) sağlanmalı ve büyük oyunda mızımlık yapmayacak buna sadık bir yürütme-bürokrasi kadrosu teşkil edilmeliydi. Ki sürecin bütün bu ayakları bir şekilde, asgari düzeyde de olsa örgütlenmeye çalışıldı. Bu sürecin başına ise İslami değerler silsilesi ile şekillenmiş ve yeni süreci koklamada ve ona uyum sağlamada yetenekleriyle ön plana çıkmış, buna uygun olarak da siyasal kimliğini "muhafazakar demokrat" olarak tanımlamış AKP geçti.

MEZHEPÇİLİK BATAĞI: SÜNNİ BLOKLAŞMA!

Bölgenin yeniden şekillenmesinde İslam'ın ılımlılaştırılarak, küreselleşme halkasına kalıcı ve istikrarlı bir şekilde eklenmesi için AKP yönetiminde Türkiye iyi bir model olabilirdi. Ancak bu süreç öncelikle bir karmaşayı zorunlu kılmaktaydı. Karmaşa ise şimdiye kadar var olan saflaşmaların dağıtılması ve yeni bir saflaşma denklemi oluşması için kaçınılmaz bir durumdur.

Bunun askeri ayağı kadar diplomatik ayağı da can alıcı öneme sahiptir. İşte bu sürecin ilk aşaması Türk egemenlerinin kanatsız melek misali diploması trafiğiyle "barışçıl" bir rol üstlenmesine vesile oldu. Yeni denklem ise bölgede Sünni-Şii eksenine oturacak bir ayrışma ve hizalanma yaratılmasıdır. Bu uğurda TC azımsanmayacak bir emek ve çaba içine girdi. Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Ali Babacan ve son olarak ve de esasen Ahmet Davutoğlu bölgedeki her sorunun içine atlayan, zorla arabuluculuk rolleri kapan yorucu bir trafik oluşturdu. Bir dönem Davutoğlu öyle

mesai harcadı ki "ABD'nin Ortadoğu büyükelçisi" olarak bile sıfatlandırıldı. Bu arsızlık ve çaba, yer yer kendi misyonunu daha faal hale getirmek için ajandada yazılı olmayan girişimlere kadar uzandı.

Bu yazılı olmayan girişimlerin sebebi ise sürece hazırlıkta, Kürt meselesini PKK olmaksızın çözecek zemin yaratmaktır. Kürt düşmanı ilhakçı İran, Suriye ve Irak devletleriyle PKK'yi kuşatıp, yenilgiye uğratmak ve artık Kürt meselesinde bir özne olmaktan çıkarmayı amaçlamıştır.

Suriye ile olan muhabbetin gerekçeleri ise daha kapsamlıdır. Suriye ihalesini gönüllü olarak almıştır Türkiye. Zira Suriye meselesi TC'nin Ortadoğu'ya açılacağı kapı olarak görülmüştür. Bunun zahmetsiz, kansız ve barışçıl olması ise rol modelliğini ve bölgesel önderliğini geri dönüşsüz pekiştirecektir. Hesap budur. Ama işin içinde Suriye rejimine ideolojik bir aşu yapmak vardır. Bu aşu ise rejimin kendini yadsıması anlamına gelir. Yani elma ağacına portakal olsun diye aşu yapmak gibi bir işe girilmiştir. Tuhaf olan ise Türk egemenlerinin "entelektüel" dışişleri bakanının gerçekten buna inanmış ve devleti de inandırmış olmasıdır.

TC 2009'dan itibaren artık açıkça mezhepçi temelde bir saflaşma için rol üstlendiğini belli etmiştir. Suriye rejimine Müslüman Kardeşler'i ortak ederek, Sünni toplumsal temelle bir siyasal değişim yapıldığını düşünmüştür. Yine Hamas'ı özellikle İran'ın etkisinden kurtarmak için Körfez ülkeleriyle birlikte yoğun bir diplomasi yürütmüş ve belki de en büyük "başarısı" bu olmuştur. Geline son aşamadan bakınca bu "başarı" Hamas için pek hayırlı olmayan dramatik bir sonuçtur. İran'la ise, İran'ın da esnek politikasının niteliğinden dolayı PKK'yi kuşatma pazarlıkları temelinde bir denge politikası kurmuştur. Bu süreçte Irak merkezi hükümetiyle de aynı amaçla ilişkileri inşa etmiş, Barzani'ye karşı ise köklü bir politika değişikliği hayata geçmiştir. Nakşilik ortak paydası ve PKK düşmanlığı Barzani değişikliğine ideolojik temel oluşturmuştur.

Bu süreçte İsrail ile sorunlu Arap devletleri arasında arabuluculuk rolüne soyunmuş, Filistin meselesinde temel aktör olma hevesini açıkça ilan etmiştir. Ancak oluşacak yeni Ortadoğu düzeninde İsrail'in bir Yahudi devleti olarak tanınma isteği ve kendisinin temel güvencesi olarak bunu görmesi bu meseleyi tam bir çıkmaza sokmuştur. ABD'nin de İsrail'in bu isteğine direnç göstermesi Türk egemenlerinin başbakanını adeta bir aslana dönüştürmüştür. Türk gücüyle biraz sıkılarak İsrail'in kendine getirilmesine belli oranda cevaz veren ABD'nin, beklemediği bir sonuç ortaya çıkmıştır. Tayyip hafif örselemek yerine adeta Osmanlı tokadı atmaya yeltenmiştir. Ancak Mavi Marmara ile karşılığını misliyle almış ve artık bu iki devletin bir arabulucuya ihtiyaç duyar hale gelmesini sağlamıştır. Bu krizin temel sebebi İsrail'in Yahudi devleti olarak tanınma talebidir. Bu ise Ortadoğu'da sorunların istenilen biçimde, Türkiye'nin umduğu ABD'nin destek attığı yöntemlerle çözümlenmesi anlamına gelmektedir. Dini esaslara dayanan bir bölgesel rejim arzu edilmezken, bölgenin tam göbeğinde bir Yahudi devleti sistemi sorunlu, arızalı ve yönetilemez hale getirecektir.

Bir bütün TC'nin barışçıl, diplomatik ve sıfır sorunlu misyonla yüklendiği görevler istenilen verimi uzun süre yaratamamıştır.

Sünni saflaşma politikası gerekli sonuçlara bir türlü ulaşmamıştır. Kredisi sürekli azalmış, rolünün hakkını verip veremediği daha fazla sorgulanır hale gelmiştir.

"ARAP BAHARI": BÜYÜK ÇATLAK!

Bu düzlemde "Arap Baharı" patlamıştır. Türk egemenleri bu gelişmenin önlerini açacağını, tıkanıklığı gidereceğini düşünerek bu hareketlerin en hararetli savunucusu olmuştur. Tunus, Mısır, Libya'da emperyalist müdahalelerle de olsa rejimin sembol isimleri yıkılmıştır. Peşinden tüm Körfez ülkeleri, Ürdün ve Suriye'yi de içine alan dalgalar gelmiştir. Körfez ülkelerindeki değişim talebi yeterli ilgiyi görmezken, Suriye'deki gelişmeler ABD ve AB emperyalistlerinin ve onların uşaklarının güçlü ilgisine mazhar olmuştur. TC de önce Esat rejimiyle birkaç diplomatik görüşme yapmış ve hemen arkasından düşman ilan etmiştir.

Mısır'da Müslüman Kardeşlerin rejim içine dahil olması ve ortaklaşması, yine Tunus ve Libya'da benzer ideolojik formasyonlu yapıların etkinliği zinciri güçlendiren halkalar olmuştur. Sırada Suriye beklentisi oluşmuştur. Ancak burada süreç uzadıkça, dengelerde ciddi sarsılmalar, ittifaklarda çatlaklar baş göstermiştir.

Nihayet Arap baharının yarattığı yeni dengeler ve hatlar belirgin hale gelmiştir. Bu belirginleşen hatlar ise Sünni blok arasında güç savaşı ve fikir ayrılıklarının da berraklaşmasını getirmiştir. Arap baharı öncesi, daha dengeli ve ilerlemese de umutları diri tutacak bir hizalanma, saflaşma gidişatı önce sarsmış, sonra çatlatmış ve Mısır'da askeri darbeyle Müslüman Kardeşlerin tepelenmesi süreci ile berhava olmuştur.

Bölgede yaşanan bir dizi önemli sorunda Sünni devletlerin bazen tam bir karışıklık, bazen ittifak şekline bürünen bir kaotik yapı içinde oldukları görülmektedir. Mısır'da Körfez ülkeleri (Katar hariç) ve Ürdün ortak bir tutumla darbeyi desteklerken, Türkiye bu noktada tersi duruşuyla yalnızlığa itilmiştir.

Sonuç itibarıyla bölgesel her meselede her birinin farklı eğilim ve yaklaşımları vardır. Bu durum kuşkusuz Suriye'nin gösterdiği direnç ve onun devrilememesiyle ilintilidir. Ama esas mesele "Arap Baharı"nın tüm dengeleri sarsan sonuçları olmuştur. Arap Baharı'ndan önce sürecin belkemiği olarak görülen Sünni saflaşma ve ittifak arayışı artık uzakta kalmış bir hülya gibidir. Hedeflenen Sünni bloklaşma ve arayışlar geri gelmez bir şekilde tarihin çöp sepetine atılmıştır. Bunun gerçekleşmemesinin sonuçları ise bölgenin kaçınılmaz değişimini etkilemeyecektir. Sadece bunu amaç edinenlerin rollerini ve pozisyonlarını, kayıp ve kazanımlarını etkileyecektir. Geline noktada bölgede Türkiye'ye verilen rol ve biçilen misyon tavsamış, yara almış ve işlevini büyük oranda yitirmiştir. Bu emperyalistleri yeni arayışlara itmektedir. Ancak Türkiye gibi sadık ve kadim bir uşağın gözden tümüyle çıkarılması mümkün değildir.

Son gelişmeler Türkiye açısından da pek iç açıcı değildir. Zira ABD'nin bölgedeki amaçlarına yönelik arayışları ve yeni taktik hamleleri Türk egemenleri için hayra yorulacak türden değildir. İran'la kurulan bağlar, Suriye politikasında müterettüt ve henüz netleşememe hali ve son olarak da bizzat Obama'nın İsrail'i Yahudi devleti olarak ta-

nımaya yönelik yaklaşımları düne kadar izlenen politikalarla uyumlu değildir.

SÜNNİ BLOKLAŞMADA SON PERDE AÇILDI!

Bugün AKP ve Gülen Cemaati arasındaki kavga bölgedeki bu dağılmanın içe yansımalarıdır. Bölgedeki rolüyle birleştirici harcını bulan koalisyon, artık bu rolü oynayamayacak hale geldiği için önce çatlamış sonra da paramparça olmuştur. Gülen cephesinin ayrışma sürecini iç politika bağlamındaki anti-demokratik tutuma evrilen 2011 süreciyle başladığı vurgusu, iç politika kısmı dışında, doğrudur. Bu süreç ayrışmayı berraklaştırmıştır. Çünkü "Arap Baharı" ve onun izlediği seyir karşısında gösterilen yalpalamalar, basiretsizlikler, beceriksizlikler ve farklılaşmalar tıpkı bölgesel ölçekte Sünni bloklaşma arayışını berhava ettiği gibi ülke içindeki Sünni bloklaşmayı da dağıtmıştır.

Ama henüz bu saflaşmanın cenaze namazı kılınmamıştır. Bu kriz bununla sınırlı kalmayacaktır kuşkusuz. Bu adım sadece bir güvensizlik ve derin bir sorgulama sürecinin başlangıcıdır. Bu güçler arasında kriz hali devam edecektir. Ama sorun sadece bu güçlerle ve Sünni bloklaşmayla ilgili değildir. Sorun Türk egemen sınıflarının her bir kesiminde tıpkı Ortadoğu'daki kaotik ortam gibi parçalı, dağınık, safını bulmaya çalışan bir yönelime doğru gitmektedir. Zira dağılan sadece Sünni bloklaşma değil, Türk egemenlerinin bel bağladığı Ortadoğu politikasıdır. Bu durum onlar açısından hayra alamet değildir. Büyük oynayan, ya büyük kazanır ya da büyük kaybeder. Türk egemen sınıfları da bölgede büyük oynamaya çalışmıştır. Üstelik kapasite ve sınırlarına yabancılaşarak bunu yapmıştır. İhaleyi büyük kısmından almıştır. Ama sermayesi borç üzerine şekillendiği için şimdi masraflar sermayeyi aşmıştır. Kredisi kalmamıştır. Ve borç bacağındadır. Bu durum ortakların kanlı bıçaklı hale gelmesini de kaçınılmaz kılar.

"Suriye Ortadoğu'ya açılmamız için bir zorunluluktur. Eğer başaramazsak bir yüz yılı daha kaybederiz" lafları şimdi tüm ağırlığıyla üstlerine çöken karabasan olmuştur. Kendi iç hesaplaşmasının da, kaybedilen yüz yılın bir hesaplaşması olduğu ve bunun henüz başlangıç olduğu açıktır. Bu hesaplaşma dalga dalga bütüne yayılacaktır. Ancak şu an bir denge arayışı ve yeni saflaşma biçimlerinin kıvranışı içindedir. Bu saflaşma süreci aynı zamanda yöneteme sorununa da gebe kalmaktadır.

Bu sorun ezilenler lehine tarihi fırsatları doğuracaktır. Hem sınıfsal anlamda hem de Kürt ulusunun özgürlüğü bağlamında fırsatlardır bunlar. Ki Kürtler için fırsat ufukta beliren ve sürekli yaklaşan çiplak gözle görülebilen bir durumdur. Bu fırsatın kolay kolay elden kaçmayacağı açıktır. Çünkü bölgesel gelişmeler ve gidişat bu fırsatları sürekli olgunlaştırmaktadır. Ancak yine Kürt meselesi Türk egemen sınıflarının bu kaotik ortamda çıkması için bir sıçrama tahtası olabilir. Şu an için bölgesel hamilik ve rol elde etmede elinde kalan yegane kart budur. Ki ellerinde bu fırsat vardır. O fırsata sıkıca sarılma eğilimi taşıdıkları da görülmektedir. Ancak TC fırsatları kaçırma ve bir süre sonra o kaçan fırsatın ardından ağıt yaktmada deneyimli. Faşist karakteri ve bitmek bilmeyen küçük hesapları, ön görümsüzlükleriyle paylarına yine kaçan fırsatın ardından ağıt yaktmak düşebilir.

Narlidere halkı kentsel dönüşüme karşı!

İzmir: Narlıdere halkı, kentsel dönüşüm adı altında uygulanmak istenen "rantsal dönüşüm" projesini protesto etti.

Yaz aylarından bu yana gündemde olan Narlıdere'deki "kentsel dönüşüm" projesinin, mahalle halkıyla birlikte "yerinde barınma şeklinde olacak" sözüne rağmen gizlice imar işlerinin Hisar adında AKP'ye yakın bir şirkete verilmesi ile mahalle halkı belediyeye yürüyerek, belediyeyi protesto etti.

Narlıdere meydana 4 mahalleden "Narlıdere Halk Kooperatifleri" adıyla biraraya gelen kitle Narlıdere Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Oluşan öfkeli ve coşkulu olduğu gözlenen kitle yürüyüş boyunca "Barınma haktır, engellenemez", "Yalana, talana hayır", "Rantçı yönetim, belediye istemiyoruz" şeklinde sloganlar atarak tepkisini gösterdi.

"Kentsel dönüşüm; rant, talan ve yağma"

Sloganlar eşliğinde belediye önüne gelen kitle burada bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada gecekonduların dönük saldırıların son dönemde "Kentsel Dönüşüm Projesi" adı altında sıkça dile getirildiği, nasıl bir proje olduğuna dair halka herhangi bir açıklama yapılmadığı vurgulandı. Gerçeğin saklanarak çeşitli şekillerde kamufle edilmeye çalışıldığı ifade edilerek, "kentsel dönüşüm, rant ve yağmalamanın, yoksulları etkisizleştirmenin adıdır. Tam anlamıyla bir 'talan ve yağma'yı gerçekleştirmeyi hedefleyen halk düşmanı bir projedir" denildi. Tüm gecekonduların yıkılmalarının düşmanca bir tutumla yapıldığı, köylerden göç sonucunda sağlıksız yapıların ortaya çıktığı, bunun tek sorumlusunun hükümetler olduğu vurgulandı. Açıklama halkın önceliğinin barınma hakkı olduğu vurgulanarak sonlandırıldı.

Ardından Belediye Başkanı'nın kitleye bir açıklama yapması için kooperatif başkanlarının oluşturduğu bir grup belediyeye projeyi iptal etmesi talebini içeren dilekçeleri vermek için belediye binasına girdi. Ancak Belediye Başkanı'nın içeride olmadığı iddia edildi. Ardından kitle, bina içine girerek başkan gelene kadar beklemeye başladı. Binanın girişinde oturma eylemi başlatan kitle, başkanın kendilerine randevu verdiğini ama o an orada olmamasının inandırıcı olmadığını, cesaret edemediği için gelmediğini söyleyerek projenin iptali için bir dilekçe hazırladı. Kitle, uzun bir bekleyişin ardından hazırlanan dilekçeyi daha sonra vermek üzere dağıldı.

Narlıdere ile ilgili kısa da olsa bilgi vermek gerekirse; İstanbul-Gülsuyu gibi manzarası olan, çözülme sorunlarına rağmen, merkezi bir konuma sahip bir yer olmasından kaynaklı sömürücülerin iştahını kabart-

"Bizim mahallemizde kentsel dönüşüm adı altında bir proje uygulanıyor. Fakat bizler yani o gecekonduların sahipleri olarak hakkımızı yani oturabileceğimiz evleri istiyoruz. Şu an mevcut Belediye Başkanı halkçı gibi görünüyor ama halktan yana değil, o buraları peşkeş çekmek istiyor."

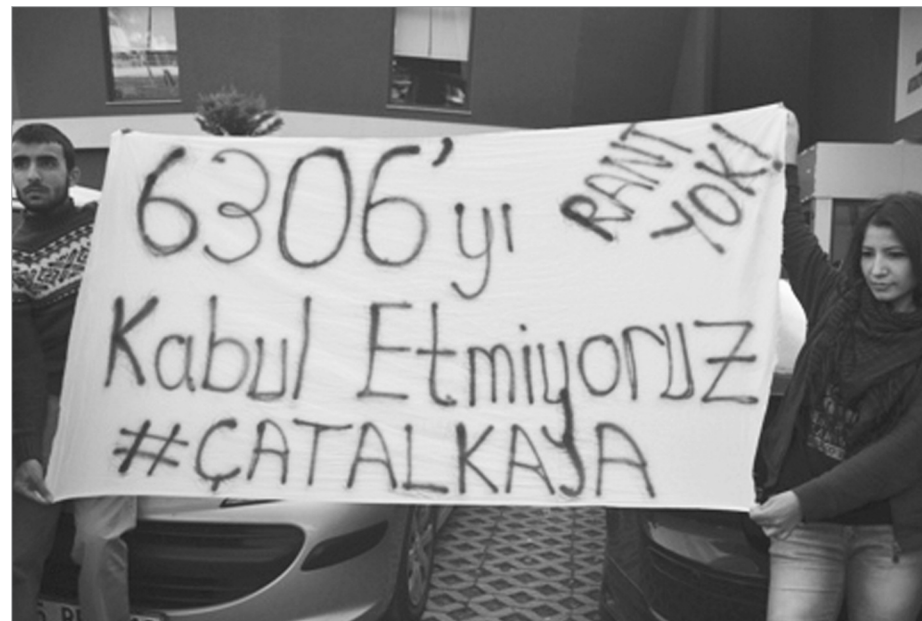
maktadır. Yine Gülsuyu olduğu gibi bu mahallede de yoksul, emekçi Alevilerin, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı ve her bir taşını halkın kendisinin inşa ettiği bir bölgedir.

Sicili bozuk bir orman yasası!

"Kensel dönüşüm" adı altında uygulanmak istenen nedir sizce, bu proje burada ne zaman gündeme geldi?

Mahmut Eligüzel (Çatalkaya Mahallesi); Narlıdere'nin tamamı "kentsel dönüşüm" tehdidi altında. Yalnız şöyle bir şey var, bu yasaya normalde herkes karşı, kimse uygulamak istemiyor. Çünkü yasa aslında bir orman yasasıdır. Halktan kopuk bir yasa. Bizim mahallemiz kentsel dönüşüm ve riskli alan ilan edilmiş, yasadışı bir şekilde bu kapsama alınmış Bakalar Kurulu'nda. Bu proje Temmuz ayında buraya geldiğinde Belediye Başkanı bize "ben bunu halkla birlikte yapacağım" dedi. Oysa şimdi duyuyoruz ki Hisar adında bir firmayla sözleşme yapılmış, biz sözleşmeyi ele geçirdik. Bu sözleşmenin hiçbir tarafında halk kelimesi dahi geçmiyor.

"Belediyenin 'birlikte yapacağız' dedikten sonra şimdi gizlice sözleşme yapmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?"

"Bu yasa sicili bozuk bir yasadır. Biz geçmiş uygulamaları araştırdık bulduk. Bize şimdi diyorlar ki 'burası size yakışmıyor, sizi sosyal konutlara göndereceğiz.'" Bizim yerlerimizi değersiz, kıymetsiz gösterecek ama aynı zamanda lüks daireler yapılmaya başlanacak. Bize sosyal konutlar yani deprem anında kullanılacak küçük yerler var ya onların değerinde gösterilecek. Diyecekler "sizin yeriniz bu değerde, alırsanız alın ya da borçlandırma yöntemi ile o lüks yerleri alın." Olay bu, rant, para aslında olay.

"Bize oluşturduğunuz kooperatifleri anlatır mısınız?"

"İlk zamanlarda hepimiz bilinçsizdik, birçok insan 'oh ne iyi rahata kavuşacağız' dedi. Bilinçsizdik, şimdi biraz da zorla kuruyoruz kooperatifleri. Yüzde yetmiş oy vermiş bu belediye başkanına, 'başkanımız bize yanlış yapmaz, biz güveniyoruz' şeklinde bir kanı vardı, hala da var. Bizler insanları bu kooperatiflere üye yaptık, toplantılar aldık. Bugün yapılan bence pek çoğumuzun kafasındaki soru işaretlerini silmiştir."

Bizlerin birlikte hareket etmesi dışında bir seçeneği de yoktur. Yani yasa buraya başkan gönüllü getirildi, normalde hiçbir CHP'li başkan buna taraftar değil. Ben biliyorum ki Büyükşehir Belediyesi kendi imar yasasına

göre kentsel dönüşüm uyguluyor. Yani hem oraya kentsel dönüşüm için başvuruyor hem de ardından bir de başkanlığına gidiliyor yani ikili oynanıyor.

"Belediye Başkanı'nın bize söyleyecek yalanı bile yok"

- Rukiye Parlak (İkinci İnönü Mahallesi); Bizim mahallemizde kentsel dönüşüm adı altında bir proje uygulanıyor. Fakat bizler yani o gecekonduların sahipleri olarak hakkımızı yani oturabileceğimiz evleri istiyoruz. Şu an mevcut Belediye Başkanı halkçı gibi görünüyor ama halktan yana değil, o buraları peşkeş çekmek istiyor.

Büyük rantlar var bu oturduğumuz yerlerde, deniz manzaralı yerlerimizin önü açık, buralara çok lüks evler yapılmak isteniyor. Bizleri de 50 metrekarelik, küçük yerlere, derebaşlarına atmak istiyorlar. Biz de bunu istemiyoruz. Bizler kooperatifler kurduk, başkan kooperatiflerden yana değil ama işine gelince de "ben destekliyorum" diyor. Ama asla desteklemiyor. Şu an altı kooperatifimiz var, üyelikler yapıyoruz. Öğreniyoruz ki Belediye Başkanı buranın proje işlerini bir şirkete vermiş, "halkın haberi var" demiş ama hiçbir şeyden habermiz yok. Biz de bunları mahallelerimize sokmadık. Şimdi mesela gelmiş buraya, gelip bize bilgi bile vermiyor, bizim taleplerimiz öyle zor talepler değil ki! Ama başkan TV'lere, basına çıkıp halktan yanaymış görüntüsü veriyor. "Ben halktan yanayım, kooperatiflere destek veriyorum" diyor ama halkın önüne bariyerler kuruyor. Biz Narlıdere halkı olarak birbirimize destek veriyoruz. Çünkü bu başkan yaklaşık on beş sene başkanlık yapıyor, oy veriyoruz ona ama oylarımızın hakkını alamıyoruz, bizi kandırıyor. Şimdi gelececek, onu gördük burada ama yüzümüze söyleyecek yalanı kalmadığı için gelmiyor yanımıza. Kimse artık onun yalanlarını yutmuyor, inanmıyor, herkes patlamaya hazır barut gibi.

TKMP ve tutsak aileleri Cemil Çiçek'le görüştü

Ankara: Tecrite Karşı Mücadele Platformu ve tutsak yakınları 29 Ocak günü TBMM Başkanı Cemil Çiçek'le görüştü. Görüşme sırasında hapishanelerdeki hak ihlallerini ve

sorunları içeren bir rapor Cemil Çiçek ve Levent Tüzel'e sunuldu. Görüşmede tutsak aileleri ve yakınları tarafından özellikle hasta tutsakların durumuna dikkat çekilerek, sorunun

çözümünde Cumhurbaşkanı'nın yetkisinin olduğu ve hasta tutsakların derhal serbest bırakılması gerektiği belirtildi.

Hapishanelerdeki tecrit uygulamalarının ve hak ihlallerinin ayrıntılı anlatıldığı Cemil Çiçek, yasaların yargı ve hapishane idareleri tarafından uygula-

nışında sıkıntı olduğunu söyledi. Kendi Adalet Bakanlığı döneminde de benzer sorunların olduğunu "unutun" Çiçek, sorunun muhataplığında topu Adalet Bakanlığı'na attı. Aileleri dinler gibi görünen Çiçek'in birçok defa ailelerin sözünü kesmesi ve görüşmeyi bir an önce bitirme çabası dikkat çekti.

AKP'li Üstün, çıplak aramayı savundu

H. Merkezi: TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu hapishanelerde yaşanan işkencelere ve hak gasplarına karşı toplandı. Toplantının başkanlığını AKP Sakarya Milletvekili **Ayhan Sefer Üstün** yaptı. Komisyon toplantısında, İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Üstün kendisine verilen raporların içinde bulunan Antalya Hapishanedeki tecavüz ile ilgili ifadelerin yer aldığı rapora ilişkin pervasızca "Olmamış bir olayı olmuş gibi göstermek hem kendimize hem ülkemize ve hem de o insanlara haksızlık olur" diyerek nasıl bir halk düşmanı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Üstün toplantının ilerleyen saatlerinde hapishanelerde yaşanan çıplak aramaya ilişkin "bu aramanın insan haklarına, onuruna daha da uygun hale getirilebileceğini" söyledi. Çıplak aramanın AB mevzuatında da yerinin olduğunu, "olmasın" demenin güvenlik açısından mümkün olmadığını, bu aramanın insan haklarına, onuruna daha da uygun hale getirilebileceğini dile getiren Üstün, son dönemde bazı hapishanelerde ameliyat elbisesi altında bu aramanın yapıldığını ve bu uygulamanın yaygınlaştırılması gerektiğini söyledi. Üstün'ün bu görüşleri sistemin hapishane politikasının birbir yansımalarıdır.

"Zulüm odağı; Sincan Hapishanesi!"

Ankara: Sincan Hapishanesi'nde yaşanan hak ihlalleri raporunu kamuoyuna açıklamak için Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP) tarafından Adalet Bakanlığı önünde 29 Ocak günü bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylemde platform adına yapılan açıklamada "Başta Nihat Konak ve Deniz Bakır olmak üzere infazı dolan birçok tutsağın tahliyesi engellenmektedir. Çocuk tutsaklara yönelik saldırganlıklar da sorunun önemli bir ayağıdır" denildi.

Basın açıklamasında Sincan Hapishanesi'nin ciddi hak ihlallerinin ve keyfi uygulamaların adresi konumunda olduğu belirtilirken, hapishanede ziyaretçilerin iç çamaşırlarına kadar aranmakta, təciz edilmekte olduğu, hastane sevklerinin "asker yetersizliği" gibi sebeplerle iptal edildiği, başka bir randevunun alınmasının ise haftaları bulduğu vurgulandı. Hazırlanan raporun hapishanelere ayna tuttuğu söylenirken, "Devrimci iradenin teslim alınmayacağına dair kararlılığımızı buradan bir kez daha tekrar ediyoruz" sözlerinin ardından eylem sonlandırıldı.

TMMOB elbette direnecek!

AKP şahsında egemenler; ülkenin tüm ilerici, demokrat, özgürlükçü ve halktan yana değerlerine ve kurumlarına yönelik amansızca bir saldırı yürütüyor. Ayakkabı kutularında para saklayanlar, şimdiki kadar birlikte yaptıkları yolsuzlukları şimdi çıkar dalaşlarında kullanarak "hesaplaşanlar, "söz konusu halkın örgütlü gücü olduğunda hasımlarıyla nasıl da birleşiyorlar!

AKP, Gezi İsyanı'nın devrimci potansiyelini bastırmak için toplumsal muhalefete ve tüm ilerici-demokratik değerlere karşı yürüttüğü saldırılarını, Gezi direnişine aktif destek veren meslek örgütlerine karşı yasalar çıkartarak devam etmektedir. Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne (TMMOB) bağlı Orman Mühendisleri Odası'nın idari ve mali denetimi Bakanlar Kurulu kararıyla Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na devredildi. Böylece özerk olan bu meslek odası, bakanlık denetimine tabi tutulacak.

Bunu gören Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ise 11 meslek odasının idari ve mali denetim yetkisinin kendisine bağlanması için kararname çıkarttı. Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar imzalı kararnamenin Bakanlar Kurulu tarafından kabul edilmesi halinde, TMMOB'a bağlı 24 meslek odasının 12'si AKP hükümetinin kontrolüne geçmiş olacak. Kararda, Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın 26 Eylül 2013 tarihli yazısı yer alırken; bu tarihin Gezi İsyanının hemen sonrasına denk gelmesi ise egemenlerin sıkça dillendirdikleri gibi oldukça "manidar" oldu.

Yasanın geçmişi 12 Eylül'den

Hukukçuların belirttiğine göre TMMOB'a yapılan saldırının zeminini oluşturan madde, 12 Eylül faşist cuntanın ardından çıkartılan bir kanun hükmünde kararname ile 6235 Sayılı Türk Mühendis Ve Mimar Odaları Birliği Ka-

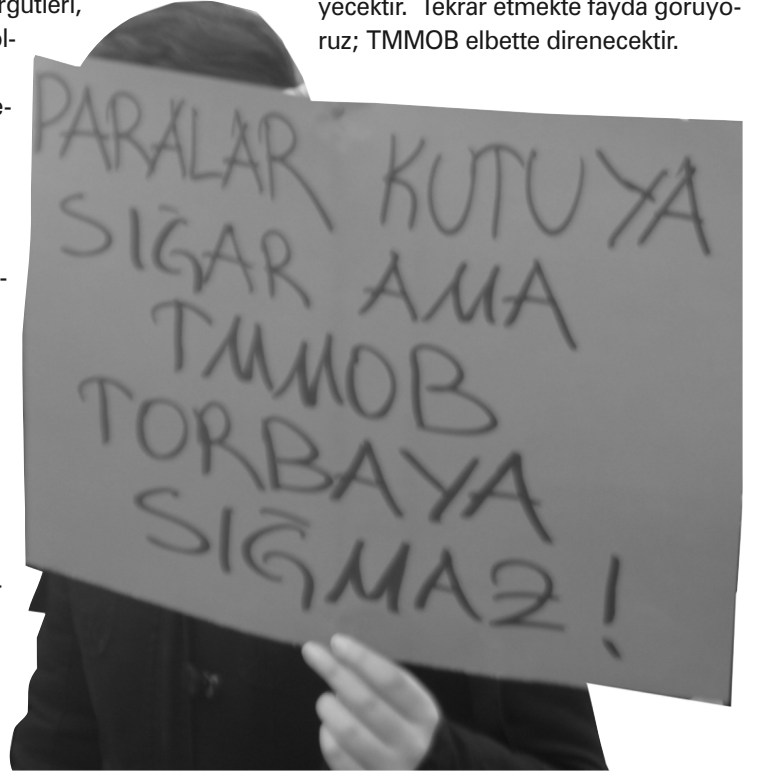
nunu'na yapılan ek madde kullanıldı. 19 Nisan 1983 tarihinde çıkartılan 66 No'lu KHK ile yasaya eklenen Ek Madde 3, "TMMOB üzerinde, Bayındırlık Bakanlığınca; ihtisas dallarına göre, Odalar üzerinde ise, ilgili bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılır. İlgili Bakanlıklar; Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tespit edilir" ifadesini içeriyor.

TMMOB hukukçuları, 1983'te yasaya eklenen Ek Madde 3'ün şimdikiye hiç kullanılmadığını, 12 odanın çeşitli bakanlıklara bağlanmasında, 12 Eylül'den kalma bu maddeden yararlanıldığını belirtiyorlar. Orman Mühendisleri Odası'nın ek 3'üncü madde işaret edilerek Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na bağlanmasının ardından, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın Başbakanlığa gönderdiği kararnamede yine aynı madde dayanak gösterildi.

TMMOB kuruluşundan bugüne devleti hep rahatsız etmiştir; çünkü aksaklıklar çıksa da TMMOB gibi meslek örgütleri, halk için var olduklarını her zaman dile getirmiştir. Gezi İsyanı'nda da de tavrını belirleyen TMMOB, bundan böyle de devleti rahatsız etmeye devam edecektir. Taksim Dayanışması içerisindeki TMMOB'lular gözaltına alınmış, tutuklanmış, baskıya zora maruz kalmış, odaları böcek-

lerle dinlenmiş, olmadık bahanelerle baskın yemiş ama tüm bu baskılar işe yaramamıştır. Bu örgüt; 70'lerde "Bilimi ve tekniği emekçi halkımızın hizmetine sunacağız" diyerek tarafını seçmiştir. Bu örgüt; üyelerinin sorunlarını ülkesinin ve halkının sorunlarından bağımsız değerlendirmez diyerek toplumsalculuğunu ilan etmiştir. TMMOB'un sesini kesemeyen egemenlerin bugünlerde attıkları bu yeni adımlarla mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleklerinin evrensel kabulleri ve bilimsel gereklilikleri yok sayıldı. Meslek odalarının kamu adına yapmakla mükellef olduğu mesleki denetimler ortadan kaldırıldı. Meslek odalarının üyeleriyle kurduğu ilişki zayıflatılmak istendi, ekonomik kaynakları kısıtlandı.

Tüm bu saldırıların ardından gerek TMMOB gerekse diğer meslek odaları tarafından yapılan açıklamalar gösteriyor ki verilen mücadelede geri adım atılmayacaktır. Saldırıların "Demokles'in kılıcı" gibi tehdit unsuru olarak elinde tutan devlet, şunu hala anlayabilmiş değil. Baskı oranı arttıkça ona karşı direnenlerin sayısı çığ gibi büyüyecektir. Tekrar etmekte fayda görüyoruz; TMMOB elbette direnecektir.

"Devlet, mahallemizden kanlı ellerini çek!"

Gülsuyu halkının kimliğinden kaynaklı yozlaştırılmak istendiğini biliyoruz. Gülsuyu halkının bir başka derdi de polis ablukasının ortadan kalkması, tutuklanan devrimcilerin serbest bırakılmasıdır. Gülsuyu'nda polis olduğu sürece yeni mafya ve çeteler ortaya çıkıyor. Çünkü çete-polis işbirliği ile saldırılar yapılıyor. Polis mahalledeyken çeteler ve uyuşturucu satıcıları daha rahat dolaşabiliyor. Hatta polis ile kafa kafa verip ortak çalışıyorlar. Birkaç

gün önce Son Durak bölgesinde çetecilerin kaldığı evin ziline basan polis, aradığı çeteci kapıyı açtığı anda "Hadi git üstünü giyin" demiş ve çeteci üstünü giyip arka pencereden kaçmıştır.

Uyuşturucu çeteleri arasında bulunan torbacıların bir tanesi kendisine zorla torba tutturmaya çalıştıklarını ifade ediyor, "Torbayı tutmazsan seni vururuz" diyerek kaç defa şiddete maruz kaldığını anlatıyor. "Gülsuyu halkı ve

devrimciler bana ne ceza verseler haklılar" diyor. Gülsuyu halkının oluşturmaya çalıştığı kamuoyu mahalleye karakol kurulması değil, mahallenin ortasına konuşlanmış polis ablukasının kalkmasını isterken CHP mecliste hazırlamış olduğu raporda mahalleye "karakol kurulsun" diye avazı çıktığı kadar bağırarak sorunun bu şekilde çözüleceğini söylüyor. Bu düzenin asıl ortaklarından birinin de CHP olduğunun göstergesidir bu.

(Gülsuyu Mahallesi'nden bir ÖG okuru)

Tuzluca'yır'da etkinlik çalışmaları sürüyor

Özgür Gelecek gazetesinin 16 Şubat'ta Tuzluca'yır'da gerçekleştireceği etkinliğin çalışmaları 30 Ocak günü de devam etti.

Tuzluca'yır Meydanı'nda stant açıldı. Çok sayıda gazetenin de mahalle halkına ulaştırıldığı stant çalışmasında, çekilen ajitasyonla konser etkinli-

ğine duyuru yapıldı. Ayrıca mahalle halkıyla etkinlik üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Stant çalışmasının ardından mahallede ev dağıtımı yapılarak hem gazetenin yeni sayısı mahalle halkına ulaştırıldı hem de konser etkinliğinin duyurusu yapıldı.

Ev dağıtımlarından sonra Özgür

Gelecek okurları gazete ile sokaklarda gezerek ajitasyon çekerek "Cami-Cemevine ve asimilasyon projelerine, çeteleşme ve yozlaşmaya karşı, halkların kardeşliği ve Gezi İsyanı ile devrim mücadelesinde şehit düşenler için, 16 Şubat'ta mahallemize, geleceğimize sahip çıkalım" denildi.

(Ankara Özgür Gelecek okurları)

Hırsızdan olmaz evliya, haindir sakın sokma avluya!

2012'de demokratik eylemler nedeniyle tutuklanan ve hapis cezası alan 6 Partizan okuruna bir de yine 2012 yılında gerçekleştirilen Pembelik Barajı protesto eylemine katıldıkları gerekçesiyle dava açıldığı öğrenildi. 6 tutsaktan biri olan **Şafak Dönmez**, geçtiğimiz günlerde kalmakta olduğu Samsun-Bafra T Tipi Hapishane'den Elazığ-Karakoçan'a götürülerek savunmasını yaptı. Gazetemize gönderdiği mektupta ise konu ile ilgili görüşlerini paylaştı:

"Dersim doğası ile ünlü bir coğrafyadır. Yalnız bunun kadar acılarıyla da ünlü bir coğrafya... Bugüne kadar bu eşsiz topraklar insanların kanlarıyla sulanmıştır. Gaddarca politikalarla halkıma onulmaz acılar yaşatılmıştır. Beklerin bile süngü uçlarında can verildiği bir yerden bahsediyoruz. Duyduk-duymadık denilmesin..."

Bu acılarla, hikayelerle büyüdüm ben de... Ve bu hayatların tanığıyım. Yaşayıp nefes aldığım, halkımla acılarını sevinçleri paylaştığım bu topraklar, bu kez de başka bir kıyımla karşı karşıya...

Pembelik Barajı denilen proje, top-

rağımıza-insanımıza tecavüz projesidir ve kesinlikle kabul edilemezdir. Evimize, yurdumuza dahası anılarımıza, belleğimize, inancımıza yönelen bu hain saldırı karşısında durmak ve buna var gücümüzle direnmek benim-bizim açımızdan bir onur meselesidir. Ayrıca Pembelik Barajı'nın ne menem bir proje olduğu da anlaşılmıştır. Şu veya bu nedenle geçtiğimiz günlerde "ortaya çıkartılan" hırsızlık şebekelerinden halk yararına hayırlı projeler çıkmayacağını da çok iyi biliyoruz.

HES ve baraj yapımları ise bizzat bu şebekeler tarafından sürdürülmektedir. Halkımız **hırsızdan olmaz evliya, haindir sakın sokma avluya** demiştir.

Hırsızları evimize, avlu-muza sokmayacağız; bu bilinmeli!

Ayrıca çarşamba günü Van çocuklarının, işçi ve emekçilerin üç lokma ekmeğine göz koyup hırsızlık yapanların perşembe günü çaldıkları parayla, Dersim'de yetimlerin karınlarını doyurmaya çalışacak projelere imza atmalarını bekleyecek kadar saf da değiliz... Bizzat Nihat Özdemir'in kendisi bu şebekenin içindedir ve evliya-ya soyunmuş hırsızın ta kendisidir.

Uzun söze gerek yok. Halktan ve hak-hukuktan yana olan hakim veya savcılardır sözüm! Bir suçlu varsa ve aranıyorsa, bu Pembelik Barajı Projesine imza atıp onu hayata geçirmeye çalışan hırsızlardır. Pembelik Barajı, doğaya düşman bir projedir ve **dolayısıyla doğadan bağımsız olmayan insana da düşman bir projedir.**

Yargı son günlerde epeyce sarsılan prestijini belki de doğa-insan düşmanı projeleri ve sahiplerini cezalandırarak bir nebze olsun kurtarabilir! Şayet bu olmazsa insanlık ve tabiat bu suça ve suçlulara cezalarını verecektir zaten!"

Özgür Gelecek okurlarına polis tacizi

Sarıgazi: Polis, Taşdelen Mahallesi'nde oturan Özgür Gelecek okurunu aramış ve "Çocuklarınıza sahip çıkın. Çocuklarınız eylemlere katılıp polisi taşıyorlar. Yanlış yapıyorlar. Onlar bizim evlatlarımız. Terör örgütleri tarafından çocuklarınız kandırılıyor. Yoksa

hiç istemediğimiz şeyleri yapmak zorunda kalacağız" diyerek telefonda taciz etmişlerdir.

Buna karşılık okurumuz da; "Bizim evlatlarımız çalmıyorlar, çırpıyorlar. Siz neyin peşindediniz. Ben çocuğumun her türlü arkasındayım.

Biz sizi de biliyoruz, evlatlarımızı da biliyoruz. Sizler bizim sessiz kalıp evimizde oturmamızı istiyorsunuz ama buna müsaade etmeyeceğiz. Ben de sokaklardaydım, bundan sonra da sokaklarda olacağım. Gücünüz yetiyorsa gelin. Önce çocuklarımızı değil bizleri alın" diyerek öfkelerini belirtmiştir.

"Evlerimizi ve haklarımızı alacağız!"

İstanbul: Okmeydanı Çevre Koruma Derneği, Başbakan'ın katılımıyla Haliç Kongre Merkezi'nde gerçekleşen "Okmeydanı projesi Tapu Dağıtımı" etkinliğini 2 Şubat günü protesto etti. Okmeydanı Şark Kahvesi'nde buluşan dernek üyeleri buradan Kongre Merkezi önüne geçerek basın açıklaması gerçekleştirmek istediler. Polis, basın açıklamasını engellemeye çalıştı.

Beyoğlu Belediyesi'nin Kongre için tuttuğu araçlara binen dernek üyeleri, polisin aracı engellemesi üzerine inerek belediye otobüsüne bindiler. Polis, otobüsü akrep araçları ile takip ederek açıklamanın okunacağı yere kadar geldi. Kongre merkezine yaklaştırılmayan dernek üyeleri, otobüslerden inerek Haliç Kongre Merkezi'ne yakın bir noktada basın açıklamasını gerçekleştirdiler.

Basın açıklamasını dernek adına 2. Başkan **Rüstem Karakuş** okudu. Okmeydanı üzerinden işletilen süreci anlatan Karakuş, Rüstem Karakuş; kendi yerlerinin kendilerine, "tapu veriliyor" bahanesiyle yeniden satılmaya çalışıldığının altını çizerek, hukuki güvence istedi.

"İsa ölmedi, kavgamızda yaşıyor"

Ankara: Azerbaycan'da yaşayan LGBTİ aktivisti **İsa Şahmarlı**'nın kendisini asarak yaşamına son vermesinin üzerine Ankara Kaos-GL, 26 Ocak günü Yüksel Caddesi'nde eylem gerçekleştirdi. Eyleme **YDG-LGBTİ Komisyonu** da katıldı. Yapılan açıklamada, LGBTİ'leri hiçbir yasanın korumadığı gibi, onları intihara sürüklemenin sürekli zeminlerinin atıldığı söylendi. İsa'nın sürekli ötekileştirildiği ve şiddet gördüğü söylendi.

Açıklamada İsa Şahmarlı'nın ölmeden önce Facebook'a yazdığı yazı okundu. "Gidiyorum, hepiniz hakkınızı helal edin. Bu ülke, bu dünya bana göre değil. Ben mutlu olmaya gidiyorum. Anneme de deyin ki onu çok seviyorum. Hepiniz ölümümde günahkârsınız. Bu dünya benim renklerimi taşıyacak kadar renkli değil, elveda." Eylemde son olarak, "susmayalım ki bu dünyanın renkleri solmasın, öfkemizi haykıralım ki gökkuşağı bayrağı boynumuza dolanan urgan olmasın" denildi.

"Bijî jiyaneke ekolojî!"

H. Merkezi: Şirnex'te 1 Şubat günü Toptepe (Avgamasya) köyünde kurulmak istenen termik santrale karşı 10 binlerce Şirnexli yürüdü. Ömer Kabak Meydanı'nda biraraya gelen kitleye BDP, KESK, İHD, Şırnak Barosu, Roboskili aileler, çevre örgütleri ve çevre il ve ilçelerden gelen termik santral karşıtları da destek verdi.

"Termik Santral istemiyoruz", "Ne termik ne nükleer bu güneş bize yeter" pankartı ile "Bijî jiyaneke ekolojî", "Şırnak duman olmasın, termik santral kurulmasın", "İş değil ölüm vaat ediyorsun" dövizleri açan kitle Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürüdü.

Kitle adına yapılan açıklamada yapılmak istenen termik santralin Şirnex'te doğayı tahrip edeceği vurgulandı.

Yıllarca bölgede devam eden çatışmalarda dağların, yaylaların ve meraların bombalanarak yok edildiği hatırlatılan açıklamada şimdi de doğalarını zehirle donatacak termik santrallerin kurulmak istendiği söylendi. Eylem, termik santral karşıtı sinevizyonun gösterimi ve halaylar ile son buldu.

"Özgür aksın dereler!"

H. Merkezi: Arhavi halkı **Kamilet Vadi**si üzerine HES yapılması planlarına karşı 28 Ocak'ta kitlesel bir protesto eylemi gerçekleştirdi.

Gezi İsyanı ile kullanımı artan sosyal medya aracılığı ile twitterda **#DirenenArhavi** ve **#KamileteDokunma** etiketleriyle eylemin duyurusunu yapan Arhavi'li harekete geçiren olay, bölgenin HES için uygun olup olmadığı yönünde rapor hazırlayacak bilirkişi heyetinin ilçeye haberinin gelmesiyle gerçekleştirildi. Yüzlerce Arhavi'nin katıldığı eylem Kavak mevkiinde yapılan açıklamanın ardından Bayar Şahin'in HES karşıtı mücadele için bestelediği **Özgür Aksın Dereler** şarkısı, Şahin ve halk korusu eşliğinde söylendi.

Yozlaşma ve asimilasyona karşı yürüyüş

Dersim: Hatırlanacağı üzere Dersim'de bir gencin, birahane sahibi tarafından silahla yaralanmasından sonra Dersim gençliği bunu protesto ederek, sokaklara çıkmıştı. Eylemlerin devamı olarak 2 Şubat günü ise **YDG**, BDP Gençlik Meclisi, **ESP Gençliği**, Emek Gençliği tarafından yürüyüş gerçekleştirildi.

Seyid Rıza Meydanında yapılan basın açıklamasında, "Dersim'de fuhuş yuvalarına dönen birahanelere karşı geliştirdiği tepki sonucu kapatılan birahaneler, gençliğin gücünü ve dinamiklerini somut olarak ortaya koymuştur" denilirken, kolluk güçlerinin yoğunluğu dikkat çekiciydi.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

“Sen de katıl bu kavgaya...”

Ocak ayı vesilesiyle birkez daha“sınırlı yaşamlarını, sınırsız bir davaya adayları” andık, anıyoruz! Devrim mücadelesinin önder kadrolarının ölümsüzleştiği Ocak ayı, yıllardır komünist hareket tarafından özel bir süreç olarak karşılanmaktadır.

revlerde bütün gücümüzle emek sürecini örererek, devrimci kültürü bütün zorluklara rağmen koruyarak ve ilerleterek şehitlerimizi anmamız ve yaşatmamız gerekiyor...

İSTANBUL

* Anma yürüyüşü 2011 yılında Dersim’de şehit düşen Beşler’e ithafen 2 Şubat günü Sarıgazi’de gerçekleştirildi. Bölge Hastanesi karşısında toplanan yüzlerce kişi, slogan ve şehitlerin fotoğraflarının yer aldığı dövizlerle yürüdü. Yürüyüş boyunca, ajitasyonlar eşliğinde, “Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya”, “Gerillalar Ölmez, Yaşasın Halk Savaşı” vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş, Proletarya Partisi’nin 4. Genel Sekreteri Mehmet Demirdağ’ın mezar başına kadar sürdü.

Saygı duruşunun ardından ilk söz PŞTA aldı. Konuşmada Beşler’e değinilerek İbrahim Kaypakkaya’dan günümüze yüzlerce şehidin kavgası ve mücadelesi çağrısı olduğu belirtildi. Ardından YDK adına yapılan konuşmada, Beşler’e değinilerek, “Onların ayak izlerine basarak, kadının kurtuluş mücadelesini büyüteceğiz” denildi. Partizan adına yapılan açıklamada ise, “Yoldaşlarımız bizlere, savaşın sıcak mevzilerinde, bariyerlerde, fabrikalarda, amfilerde kitleleri ve devrimi örgütlemeyi emretmektedir” denildi. Anmanın devamında parti ve ordu marşları da hep bir ağızdan söylendi. Şehit mezarlarına karan-

filler bırakıldı.

Kitle arasından atılan “Yaşasın Partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO, TMLGB”, “Gençler Dağlara, Kızıl Ordu TİKKO’ya”, “İbrahim’den Mehmet’e Selam Olsun Partiye” sloganları alkışlarla karşılandı. Grup İsyen Ateşi’nin ezgileriyle yer aldığı etkinliğe AKA-DER, DHF, Halkevleri, EMEP, Mücadele Birliği ve BDP de katıldı.

* **1 Mayıs Mahallesi:** PŞTA olarak 2 Şubat anma yürüyüşüne çağrı içeren ozalitleti yaptık. Şehit ve tutsak ailelerini de ziyaret ettik. Gerçekleştirdiğimiz ziyaretlerde şehitlerimizi mücadelemizde yaşatacağımızdan ve onları anmamızın öneminden bahsettik.

* **Kartal:** 25 Ocak günü Kartal’da afiş ve stant çalışması ile halkımızı anma etkinliklerine çağırdık. Ayrıca Kartal’ın dört bir yanına çağrı ozalitleti yaptık. Çeşitli günlerde de şehit ve tutsak yoldaşlarımızın ailelerini ziyaret ettik.

* **Gülsuyu:** PŞTA olarak anmalara çağrı ozalitletini 27 Ocak günü mahalleimizin merkezi yerlerindeki duvarlara yapıştırdık. Ayrıca süreç boyunca aile ziyaretleri gerçekleştirildi.

* **Sarıgazi:** 27 Ocak günü şehit ailelerimizi ziyaret ettik. Aile ziyaretlerinde güneşe uğurladıklarımızın aileleri ve yoldaşları olarak onları hep birlikte anmanın öneminden bahsettik.

* **Gazi Mahallesi:** Özgür Gelecek okurları olarak gerçekleştirmiş olduğumuz Ocak ayı şehitleri anmasında, saygı duruşunun ardından, programa bir yoldaşın hazırladığı konuşmayla başladık. Şehitlerin yaşamlarında her birinin örnek alınması gereken pratikleri, yaptıklarımız ve yapmamız gerekenler vurgulandı. Konuşmanın bir bölümünde Mehmet Demirdağ ve İbrahim Kaypakkaya’nın yaşamlarından örnekler verildi. Slayt gösterisiyle devam eden anma, karşılıklı konuşmalar eşliğinde tamamlandı.

DERSİM

Dersim Ovacık’ta 1 Şubat günü anma gerçekleştirildi. Partizan’ın çağrısını yaptığı anmaya BDP, DHF, Halk Cephesi ve EMEP destek verdi. Anma Ovacık-Yeşilyazı köyünde bulunan Yusuf Ayata’nın mezarı başında saygı duruşuyla başladı. Anma “Anıları mücadelemize ışık tutacaktır” sözleri ile sonlandırıldı.

* **MANNHEİM:** 25 Ocak günü Partizan tarafından düzenlenen anma etkinliğine Mannheim ATİF de katılarak dayanışmayı büyüttü. Etkinlik saygı duruşuyla başladı. Müzik gruplarının yer aldığı anma etkinliği şiir, marş ve konuşmalarla sürdü.

* **HAMBURG:** 19 Ocak Pazar günü parti ve devrim şehitleri anması gerçekleştirildi. Anma etkinliğinde ilk önce Partizan adına çıkan bildiri kitle ile paylaşıldı ve bu seneki anma etkinliğinin yanı sıra “Gezi Direnişi ve Halk Ayaklanmaları” başlığı ile panel gerçekleştirildi. Saygı duruşu ile başlayan anmada sinevizyon izlendi.

* **LONDRA:** Parti ve Devrim Şehitlerini Anma etkinlikleri kapsamında 1 Şubat günü bir panel gerçekleştirildi. “Gezi Direnişi ve Halk Ayaklanmaları” konulu panelde ilk olarak Proletarya Partisi’nin bildirisi okundu. Şehitlerle ilgili hazırlanan sinevizyon gösterildi. Ardından ise saygı duruşu gerçekleştirildi.

* **LİNZ:** 19 Ocak tarihinde bir anma toplantısı gerçekleştirildi. Saygı duruşu ve açılış konuşmasının ardından emperyalist sistemin içerisinde bulundu süreç, Ortadoğu’daki gelişmeler, Gezi İsyanı ve ulusal sorundaki gelişmeler ekseninde komünistlerin görevi, somut siyasal gelişmeler ele alındı.

* **NÜRNBERG:** 26 Ocak günü yapılan anma etkinliği saygı duruşu ile başladı. Bir sinevizyon gösteriminin ardından araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, İbrahim Kaypakkaya hakkında yaptığı araştırmalarını paylaştı.

İstanbul